

Ruimtelijke onderbouwing
Oudelandeweg 53 (naast nr. 51)
te Middenmeer

Datum: 29 januari 2013

Opdrachtgever

(10)(2e)

Pluimveebedrijf Meerkip
Postbus 396
6710 BJ Ede

Projectadviseur

Agra-Matic BV

(10)(2e)

Postbus 396
6710 BJ Ede

Inhoudsopgave

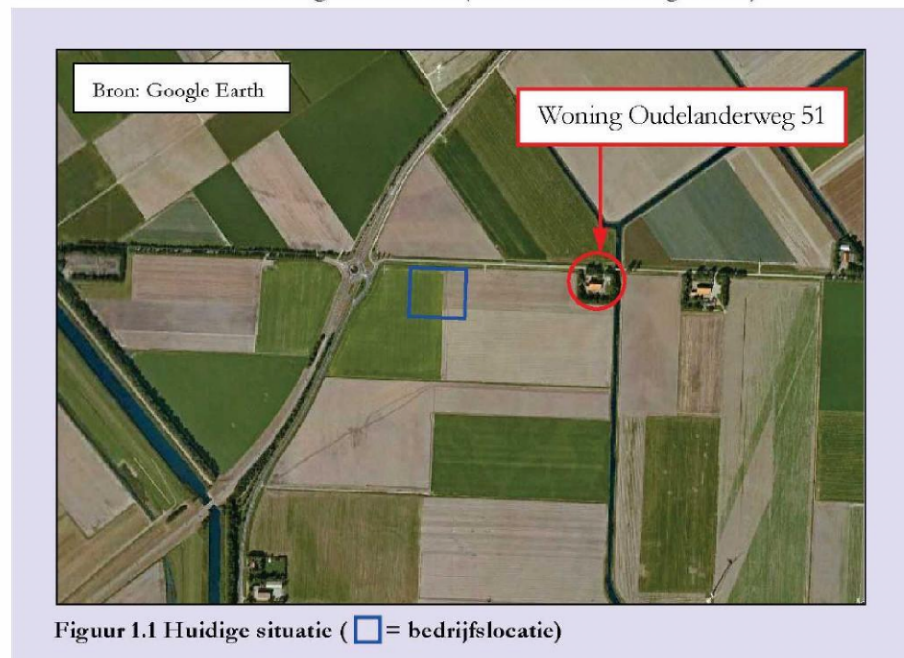
Inhoudsopgave.....	2
1 Inleiding.....	4
1.1 Aanleiding.....	4
1.2 Plangebied.....	5
1.3 Vigerende bestemmingsplan	6
1.4 Leeswijzer.....	6
2 Gewenste situatie	7
2.1 Aard en omvang.....	7
2.2 Duurzaam ondernemen.....	8
3 Beleidskader	9
3.1 Rijksbeleid.....	9
3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	9
3.1.2 AMvB Ruimte	10
3.2 Provinciaal beleid.....	10
3.3 Gemeentelijk beleid.....	13
3.3.1 Structuurvisie Wieringermeer.....	13
4 Omgevings- en milieuaspecten.....	15
4.1 Milieu.....	15
4.2 Cultuurhistorie.....	15
4.3 Archeologie.....	16
4.4 Landschappelijke inpassing.....	17
4.5 Verkeer en parkeren.....	18
4.5.1 Verkeersstructuur	18
4.5.2 Verkeersintensiteiten	19
4.5.3 Verkeersafwikkeling.....	19
4.5.4 Verkeersveiligheid.....	20
4.6 Geluidhinder.....	21
4.7 Geurhinder.....	22
4.7.1 Geurbelasting door bedrijf.....	22
4.7.2 Geurbelasting in gebied.....	24
4.8 Luchtkwaliteit	25
4.9 Bodem	26

4.10	<i>Water</i>	27
4.10.1	Locatieomschrijving	27
4.10.2	Waterkwantiteit	28
4.10.3	Waterkwaliteit/afvalwaterketen	28
4.10.4	Waterkering	29
4.10.5	Beheer en onderhoud nieuw oppervlaktewater	29
4.11	<i>Ecologie</i>	29
4.11.1	Gebiedsbescherming	29
4.11.2	Soortbescherming	32
4.12	<i>Externe veiligheid</i>	33
4.12.1	Risicovolle inrichtingen	33
4.12.2	Vervoer gevaarlijke stoffen over de weg	34
4.12.3	Buisleidingen	35
4.13	<i>Volksgezondheid</i>	36
4.13.1	Antibioticagebruik in de veehouderij	36
4.13.2	Zoönosen: vogelgriep H5N1	37
4.13.3	Overige gezondheidseffecten	38
5	Uitvoerbaarheid	40
5.1	<i>Economische uitvoerbaarheid</i>	40
5.2	<i>Maatschappelijke uitvoerbaarheid</i>	40
	Bijlage 1: Gewenste situatie	41
	Bijlage 2: Landschappelijk inpassingsplan	42
	Bijlage 3: Geurberekening V-stacks	43
	Bijlage 4: Geurcumulatie V-stacks	46
	Bijlage 5: Onderzoek luchtkwaliteit	52
	Bijlage 6: Wateradvies HHNK	56
	Bijlage 7: Werkprotocol soortenbescherming	58
	Bijlage 8: Kwantitatieve risicoanalyse	59

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

(10)(2e) heeft een bedrijf aan de Oudelandeweg 51 in Middenmeer, een dorp in de polder en gemeente Hollands Kroon in de provincie Noord-Holland. Het dorp heeft ruim 3.000 inwoners. Door de ondernemer zijn plannen gemaakt om op twee locaties een pluimveehouderij met vleeskuikens op te richten, namelijk aan de Alkmaarseweg 1 en Oudelandeweg 51. Beide locaties zijn geschikt voor het houden van 148.000 dieren en deze ontwikkelingen zijn ook planologisch toegestaan. Vanwege de ligging van de locatie aan de Alkmaarseweg 1 in de nabije omgeving van de woonkern van Middenmeer en vanwege het feit dat de locatie aan de Oudelandeweg 51 belemmeringen veroorzaakt voor de ontwikkeling van het “Windplan Wieringermeer”, heeft (10)(2e) besloten één pluimveebedrijf op te richten op de locatie aan de Oudelandeweg naast nr. 51 (zie onderstaande figuur 1.1).

Het voornemen betreft de nieuwbouw van een woonhuis, twee gebouwen met daarin ruimte voor 366.666 vleeskuikens en technische ruimtes. Op deze wijze ontstaat een volwaardig bedrijf waar de voorgebroede eieren worden aangevoerd en tot uitkomen worden gebracht, waar vleeskuikens worden grootgebracht en waar vleeskuikens worden afgevoerd. De naam van het op te richten bedrijf is pluimveebedrijf Meerkip. De doelstelling is om een bedrijf op te bouwen waar zowel op maatschappelijk bestendige wijze, als op bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden worden om te voorzien in een veilige productie van humane voeding. Bovendien ligt de nieuwe locatie binnen het door de gemeente in de ‘Structuurvisie Wieringermeer’ aangewezen gebied voor grote agrarische bedrijven.

De Oudelandeweg betre

1.3 Vigerende bestemmingsplan

Het bedrijf is gelegen in het bestemmingsplan “Buitengebied 2009” van de (voormalige) gemeente Wieringermeer. Het perceel aan de Oudelandeweg naast nummer 51 heeft de bestemming ‘Agrarisch’. Ten behoeve van de uitoefening van het agrarische bedrijf is bebouwing toegestaan op de gronden waaraan een bouwblok is toegekend. De betreffende locatie is niet voorzien van een bouwblok. Met een procedure ex. artikel 2.12 lid 1 sub a3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO) wordt dit (bouw)plan mogelijk gemaakt. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hollands Kroon heeft zich hier positief over uitgesproken. Deze ruimtelijke onderbouwing is opgesteld als onderdeel van de aanvraag omgevingsvergunning, waarin om afwijking van de bestemming wordt verzocht.

In de nabijheid zijn enkele hoofdaardgastransportleidingen gelegen, waarbij een reserveringszone van 70 meter wordt gevraagd. De minimale afstand voor bebouwing is 5 meter. Het initiatief is op ruime afstand gepland. Ook wordt geen hinder ondervonden van het straalpad.

1.4 Leeswijzer

In deze ruimtelijke onderbouwing worden de ruimtelijke consequenties van het project op de omgeving weergegeven. Alle deelaspecten worden beschreven, waarbij de uitwijding per onderdeel is aangepast aan de mate waarin het project afwijkt van het geldende ruimtelijke beleid.

De ruimtelijke onderbouwing omvat naast dit hoofdstuk, 4 andere hoofdstukken. Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de gewenste situatie. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op het relevante beleid. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 aandacht besteed aan de relevante omgevingsaspecten. Hoofdstuk 5 tenslotte heeft betrekking op de uitvoerbaarheid van de plannen.

2 Gewenste situatie

2.1 Aard en omvang

(10)(2e) heeft een bedrijf aan de Oudelandeweg 51 in Middenmeer. Er worden graan, bieten en aardappelen geteeld. Door de ondernemer zijn plannen gemaakt en aanvragen ingediend om op twee locaties een pluimveehouderij met vleeskuikens op te richten, namelijk aan de Alkmaarseweg 1 en Oudelandeweg 51. Beide locaties zijn geschikt voor het houden van 148.000 dieren. Vanwege de ligging van de locatie aan de Alkmaarseweg 1 in de nabije omgeving van de woonkern van Middenmeer en vanwege het feit dat de locatie aan de Oudelandeweg 51 mogelijk belemmeringen veroorzaakt voor de ontwikkeling van het “Windplan Wieringermeer”, heeft (10)(2e) besloten één pluimveebedrijf op te richten op de locatie aan de Oudelandeweg naast nr. 51. Daartoe worden op deze locatie een woonhuis, twee gebouwen met daarin ruimte voor het uitbroeden van 382.000 voorgebroede eieren en aansluitend het huisvesten van 366.666 vleeskuikens en technische ruimtes gebouwd. De totale omvang van de voorgenomen activiteit (bedrijfsgebouwen, technische ruimtes en woonhuis) beslaat ca. 8.108 m². De totale oppervlakte van één gebouw is circa 31 x 105 meter. De zijgevels zijn circa 5,7 meter en 7,5 meter hoog en de nok ongeveer 12,7 meter. De oppervlakte wat gebruikt wordt ten behoeve van de intensieve veehouderij bedraagt maximaal 5.000 m². Deze oppervlakte wordt gedefinieerd als de netto binnenmaat van de verblijfsruimte van de dieren. De totale behoefte aan verblijfsruimte, overige gebouwen en infrastructuur is maximaal 2,0 hectare. Het perceel waarbinnen wordt gebouwd is circa 1,5 hectare. Dit is uitgewerkt op de situatietekening onder bijlage 1. Tussen de gebouwen is een afstand van 14 meter gehouden in verband met een goede ventilatie, brandveiligheid en optimaal diertransport. De gehanteerde maten zijn in overeenstemming met het bestemmingsplan “Buitengebied 2009”.

Het plan van (10)(2e) betreft een volwaardig bedrijf waar de voorgebroede eieren worden aangevoerd en tot uitkomen worden gebracht, vleeskuikens worden grootgebracht en vleeskuikens worden afgevoerd. Er worden warmtewisselaars geïnstalleerd om de verwarmingskosten laag te houden en het stalklimaat te verbeteren. De doelstelling is om een bedrijf op te bouwen waar zowel op maatschappelijk bestendige wijze, als op bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden worden om te voorzien in een veilige productie van humane voeding. Een belangrijke keuze in dit kader is de keuze voor het Patiosysteem, zoals ook toegepast zou worden op de Alkmaarseweg 1 en Oudelandeweg 51. Dit systeem betreft een vernieuwende ontwikkeling in de pluimveehouderij en heeft voordelen op het gebied van dierenwelzijn ten opzichte van andere systemen. De belangrijkste voordelen van het Patiosysteem zijn:

- De opzet van het systeem leidt tot een efficiënt ruimtegebruik en daarmee tot een zo goed mogelijk behoud van het landschap.
- De hoge mate van automatisering in het systeem zorgt ervoor dat medewerkers meer tijd kunnen besteden aan dierwelzijn, hygiëne en productkwaliteit.
- Door het gebruik van warmtewisselaars, de klimaatstabilisatieruimte en padcooling wordt een zeer hoge diergezondheidstatus nagestreefd.

Arbeid is een belangrijke kostenfactor in de agrarische sector. De toegevoegde waarde per volwaardige arbeidskracht (VAK) is dan ook van doorslaggevend belang bij het verwerven van een goede concurrentiepositie. De toepassing van het Patiosysteem leidt tot een hoge toegevoegde waarde per VAK doordat een schakel uit het reguliere productieproces weg is. Het transport van eendagskuikens is immers niet meer nodig. Door deze bedrijfsomvang en een arbeidsextensief huisvestingssysteem te installeren, heeft het bedrijf een goede concurrentiepositie in Noordwest-Europa. Daarnaast biedt het bedrijf bij realisatie van het bedrijfsplan werkplekken variërend van productiewerk tot geschoold werk ten behoeve van systeembewaking en beheer/onderhoud van de toegepaste innovatieve technieken op het bedrijf. Het voornemen aan de Oudelandeweg naast nr. 51 resulteert in een bedrijfsomvang die het bedrijf in staat stelt om te functioneren als een pluimveehouderij waar efficiëntie, dierenwelzijn en milieu hoog op de agenda staan. De naam van het op te richten bedrijf is pluimveebedrijf Meerkip.

2.2 Duurzaam ondernemen

Het Milieukeur Vleeskuiken maakt onderdeel uit van het certificatieschema voor dierlijke producten en wordt afgegeven door de Stichting Milieukeur (SMK). Het SMK is opgericht om criteria te ontwikkelen en te beheren om duurzaam ondernemen inzichtelijk, betrouwbaar en controleerbaar te maken. Het Milieukeur Vleeskuiken bestaat uit verplichte basiseisen voor het houden van vleeskuikens en daarnaast keuzemaatregelen die zijn ingedeeld in vier thema's, te weten:

- milieu in en om het bedrijf,
- voeders,
- dierenwelzijn,
- werkomstandigheden.

Voor elk van deze thema's kan een vleeskuikenhouder een keuze maken uit een aantal maatregelen, waarbij hij een minimaal aantal punten moet halen. De initiatiefnemer zal het Patiosysteem laten voldoen aan het Milieukeur Vleeskuiken. Op deze manier wordt gegarandeerd dat het vlees duurzaam wordt geproduceerd.

Daarnaast is bij de inrichting van de stallen rekening gehouden met de criteria van de Maatlat Duurzame Veehouderij (kortweg MDV). De MDV is een uitwerking van de doelstelling om het investeren in duurzame stallen te stimuleren. Het certificaat van de MDV wordt ook uitgegeven door de SMK. Deze maatlat bestaat uit een zestal themamaatlatten, namelijk de ammoniak-, dierenwelzijn-, diergezondheids-, energie-, fijn stof- en bedrijf & omgevingsmaatlat. De fijn stof maatregelen zijn gericht op het verminderen van fijn stof in de dierverblijven en reductie van de emissie naar de omgeving. Bedrijf & omgeving is uitgewerkt in 4 onderwerpen. Landschap is daarvan het belangrijkste. Er is voldoende aandacht besteed aan de landschappelijke inpassing van het plan. Rondom het bedrijf zal een bomensingel en sloot worden gerealiseerd. De andere onderwerpen die aan bod komen in bedrijf & omgeving zijn: omgevingsgerichtheid, verstoring (geur, geluid, licht) en water. Het ontwerp van de stallen voldoet aan de MDV. Er is dus sprake van de oprichting van duurzame stallen.

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

Landelijk beleid in dit kader betreft met name de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. De specifieke uitwerking van deze wetgeving is terug te vinden in het provinciale en regionale beleid.

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- Een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen.
- Efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en Instandhouden

- Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.
- Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen.
- Het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.
- Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaat bestendige stedelijke (her)ontwikkeling.
- Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten.
- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.
- Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten.
- Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn. Beschrijving van het effect op landschap, de milieukwaliteit en water is beschreven in hoofdstuk 4.

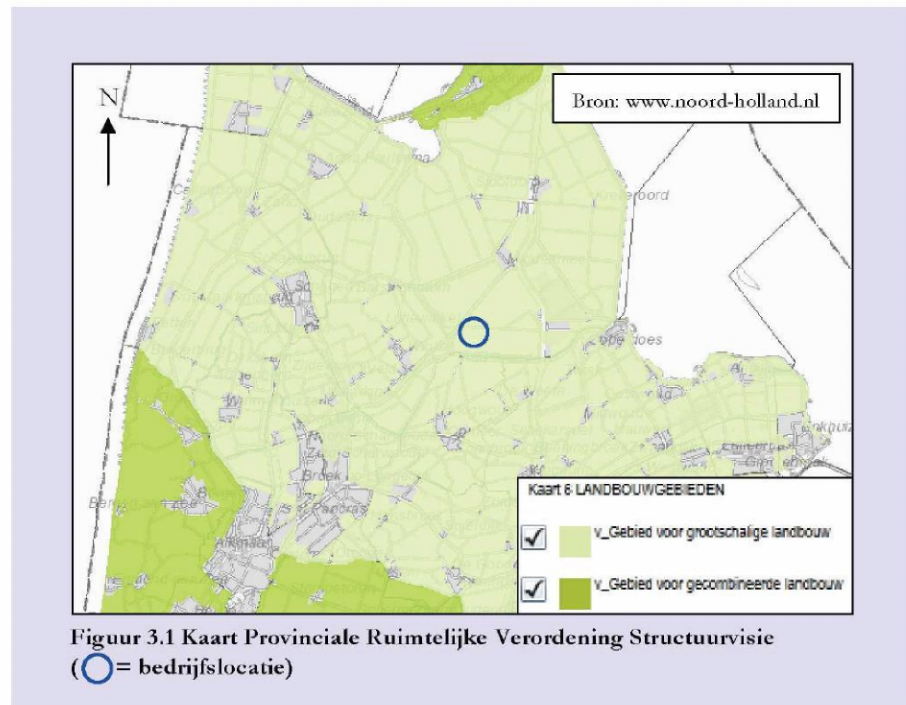
3.1.2 AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van de AMvB als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.2 **Provinciaal beleid**

Het provinciaal beleid is verwoord in de "Structuurvisie Noord-Holland 2040: Kwaliteit door veelzijdigheid" en de "Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie". Een partiële herziening van deze structuurvisie en verordening is op 23 mei 2011 en op 22 januari 2013 aangenomen door Provinciale Staten. In deze herzieningen is aangegeven dat bestaande intensieve veehouderijbedrijven in Noord-Holland op hun huidige locatie de mogelijkheid krijgen om – met inachtneming van de wettelijke milieu- en dierenwelzijnseisen – het aantal dierplaatsen uit te breiden. In Noord-Holland wordt geen nieuwvestiging van intensieve veehouderijen toegestaan. Onder nieuwvestiging wordt ook verstaan de herontwikkeling van een bestaand agrarisch bedrijf naar, al dan niet als nevenfunctie, intensieve veehouderij. Verplaatsing van bestaande intensieve veehouderijen in Noord-Holland wordt in deze niet beschouwd als nieuwvestiging. In de herziening van 22 januari 2013 wordt het huisvesten van tijdelijke werknemers op agrarische percelen mogelijk gemaakt

De Provincie Noord-Holland onderscheidt twee zones, een zone voor grootschalige landbouw en een zone voor gecombineerde landbouw. De bedrijfslocatie aan de Oudelandeweg is gelegen in een zone voor grootschalige landbouw (zie figuur 3.1). In deze zone is ruimte voor schaalvergroting, structuurverbetering en (mondiaal) concurrerende productielandbouw, de bijbehorende be- en verwerking, handel en distributie en het uitplaatsen van groeiende bedrijven uit stedelijk of kwetsbaar gebied. De trend naar schaalvergroting en specialisatie zal zich voortzetten vanuit een economisch perspectief. Deze trend brengt ook de behoefte aan grotere bouwpercelen met zich mee.

In Noord-Holland Noord krijgt de productielandbouw prioriteit. De provincie Noord-Holland geeft ruimte voor verschillende clusters die elkaar kunnen versterken via een combinatie van logistiek en dienstverlening, zowel voor de keten als voor de primaire land- en tuinbouw. Bollenteelt, grondgebonden landbouw, zaadclusters en glastuinbouw krijgen hier onder voorwaarden de ruimte.

In artikel 26 van de “Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie” is opgenomen dat voor een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een gebied voor grootschalige landbouw onder andere het volgende geldt:

- agrarische bebouwing moet worden geconcentreerd binnen het bouwperceel;
- een agrarisch bouwperceel mag worden vergroot tot maximaal 2 hectare ten behoeve van een volwaardig agrarisch bedrijf mits dit noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering alsmede voor het oprichten van een biomassa inrichting ten behoeve van eigen gebruik;
- ten behoeve van een volwaardig agrarisch bedrijf is maximaal één agrarische bedrijfswoning toegestaan; het bestemmingsplan kan met een ontheffing, als bedoeld in artikel 3.6 van de wet, één extra bedrijfswoning mogelijk maken mits dit noodzakelijk is voor het toezicht;

- d. een bestemmingsplan bevat geen bestemmingen of regels die voorzien in nieuwvestiging van volwaardige intensieve veehouderijen al dan niet als neventak. Ook bevat een bestemmingsplan geen bestemmingen of regels die voorzien in de herontwikkeling van een bestaand agrarisch bedrijf naar, al dan niet als nevenfunctie, intensieve veehouderij;
- e. verplaatsing van de op het moment van inwerkingtreding van deze verordening bestaande intensieve veehouderijen in Noord-Holland wordt niet beschouwd als nieuwvestiging;
- f. voor zover een bestemmingsplan bestemmingen of regels bevat voor bestaande intensieve veehouderijen, al dan niet als neventak, geldt dat:
 - 1. uitbreidingsmogelijkheden uitsluitend mogen worden opgenomen als aan de wettelijke milieu- en dierenwelzijnsvoorschriften is voldaan zodat het bedrijf op de huidige locatie op duurzame wijze wordt ontwikkeld, als de uitbreiding als onder 1. bedoeld op de huidige locatie niet mogelijk is, dan wel gelegen in gebied voor gecombineerde landbouw, kan het bedrijf zich verplaatsen naar gebied voor grootschalige landbouw;
 - 2. die bestemmingen of regels erin voorzien dat bij uitbreiding ten hoogste één bouwlaag gebruikt mag worden voor het houden van dieren;

Verdere uitbreiding van het agrarisch bouwperceel is mogelijk met ontheffing van Gedeputeerde Staten, waarbij een bedrijf dat geen ontheffing krijgt in het gebied van gecombineerde landbouw de mogelijkheid heeft tot verplaatsing naar het gebied van grootschalige landbouw.

Verder is artikel 15 van toepassing. Dat betekent dat rekening moet worden gehouden met de kernkwaliteiten van de verschillende landschapstypen en aardkundige waarden, de openheid van het landschap, daarbij inbegrepen stilte en duisternis, de historische structuurlijnen en cultuurhistorische objecten, overeenkomstig de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. Daartoe geeft de toelichting bij het bestemmingsplan tenminste een verantwoording van de mate waarin deze nieuwe functies rekening houden met:

- a. de ontwikkelingsgeschiedenis van het landschap;
- b. de ordeningsprincipes van het landschap;
- c. de bebouwingskarakteristieken (architectuur, stedenbouw, openbare ruimte) ter plaatse;
- d. de inpassing van de nieuwe functies in de bredere omgeving (grotere landschapseenheid);
- e. de bestaande kwaliteiten van het gebied (inclusief de ondergrond) als hiervoor bedoeld en de maatregelen die nodig zijn om negatieve effecten op deze kwaliteiten op te heffen in relatie tot de nieuwe functies.

De voorgaande punten uit artikel 15 worden verder uitgewerkt in het volgende hoofdstuk en in het landschappelijk inpassingsplan.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie Wieringermeer

Op 23 juni 2011 heeft de raad de Structuurvisie Wieringermeer vastgesteld. De structuurvisie is een richtinggevend document waarin op hoofdlijnen wordt aangegeven welk ruimtelijk beleid de gemeente nastreeft. Een structuurvisie is zelfbindend voor de gemeente. Dit betekent dat alle ruimtelijke plannen voor het betreffende gebied, die niet voldoen aan het geldende bestemmingsplan, zullen worden getoetst aan de inhoud van de structuurvisie. De structuurvisie is een herziening van het structuurplan dat in 2006 is vastgesteld. Ten opzichte van de in 2006 vastgestelde structuurplan zijn er geen nieuwe ontwikkelingen opgenomen. Wel zijn er een aantal ontwikkelingen die niet meer in de ruimtelijke visie van de gemeente passen niet opnieuw in de structuurvisie opgenomen en zijn een aantal besluiten die in de periode 2006-2010 zijn genomen in de structuurvisie verwerkt.

In de structuurvisie Wieringermeer worden enkele ambities en doelen gesteld als het gaat om werkgelegenheid, duurzaamheid en kwaliteit van de polder. Daarbij houdt de gemeente rekening met de belangrijkste trends in de landbouw, waaronder:

- schaalvergroting (grotere bedrijven);
- intensivering (op hetzelfde oppervlakte grotere opbrengsten);
- verbreding (andere ontwikkelingen, buiten de traditionele landbouwactiviteiten om).

In de structuurvisie is een gebied aangewezen voor grote landbouwbedrijven, gelegen in de zuidwestelijke hoek van de Wieringermeer, tussen de A7 en de Schagerweg. Dit goed ontsloten gebied is bedoeld voor grote landbouwbedrijven waarbij diverse schakels in het productieproces van de eindproducten zoveel mogelijk op één locatie zijn gevestigd en waarbij ze worden gekenmerkt door een groot bebouwingsoppervlak. Om de openheid van de polder zoveel mogelijk in stand te houden zijn grote bouwblokken niet overal gepast. Het is ook niet gewenst vanwege de capaciteit van de wegen en andere (milieu-)effecten op de omgeving. Daarom wordt niet overal toegestaan dat dergelijke bedrijven zich vestigen (of ontwikkelen). Met de structuurvisie wordt een geschikte plek voor bedrijven met substantieel grotere bouwblokken aangewezen. De aard en omvang van de grote landbouwbedrijven (bebouwingsoppervlak) en het effect op het landschap wordt nader uitgewerkt in het bestemmingsplan van de gemeente Hollands Kroon.

Van drie verschillende modellen, met betrekking tot (concentratie van) grote landbouwbedrijven, zijn de milieueffecten in kaart gebracht. Alle modellen leiden tot aantasting van (cultuur)historische waarden en hebben negatieve effecten op geluid, lucht en externe veiligheid. Daarentegen hebben ze positieve effecten op de economische omvang van de primaire landbouw en de daaraan gelieerde bedrijvigheid. Ook zijn er kansen voor duurzame ontwikkeling. Er kan zelfs een positief effect op de bodemkwaliteit optreden, indien de bedrijfsvoering zodanig wordt ingericht dat afvalstromen gecontroleerd worden afgevoerd. Mogelijkheden hiertoe zullen groter zijn, indien de bedrijfsvoering in gebouwen plaatsvindt.

Verschillende vormen van duurzame energie worden gestimuleerd. Dit kan autonoom ontwikkeld worden of worden gekoppeld aan bedrijven zoals bij grootschalige verwerking van agrarische producten (bijvoorbeeld bio-vergisting).

De gemeente Hollands Kroon werkt tevens aan het Windplan Wieringermeer. Dit wordt gedaan in samenwerking met de huidige windmoleneigenaren in de gemeente Wieringermeer, die verenigd zijn in Windkracht Wieringermeer (VWNH groep Wieringermeer, ECN en Nuon). De gemeente en Windkracht Wieringermeer krijgen hierbij ondersteuning van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu, het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, de Provincie Noord-Holland en AgentschapNL. Het Windplan Wieringermeer geeft uitvoering aan drie opdrachten:

- Het verdwijnen van losstaande windmolens in het landschap ten gunste van lijnopstellingen.
- Meer opgewekte energie uit de lijnopstellingen van Nuon.
- Uitbreiding van het windturbinetestpark van ECN.

De locatie is niet gelegen in het gebied waar windturbineparken worden gepland. Bovendien wordt op het Windplan geanticipeerd door het verplaatsen van de bedrijfsactiviteiten en de woning van Oudelandeweg 51 naar de Oudelandeweg náást nr. 51.

4 Omgevings- en milieuaspecten

4.1 Milieu

Middels de omgevingsvergunning wordt zeker gesteld dat geldende normen qua geluid en luchtkwaliteit en andere milieuaspecten niet worden overschreden. Voor de oprichting van een stal met meer dan 85.000 vleeskuikens is ingevolge het Besluit milieueffectrapportage van 1994, een milieueffectrapportage verplicht. Voor het uitbroeden van de eieren is geen m.e.r. verplicht. Echter, doordat het uitbroeden van de eieren onlosmakelijk met het houden van de kuikens is verbonden, wordt dit in het MER als één activiteit beschouwd.

De procedure vraagt de initiatiefnemers rekening te houden met de gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit. Hiertoe is een Milieu Effect Rapport opgesteld aan de hand van bijlage IV van de Europese Richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (85/337/EEG). In dit rapport wordt een globale beschrijving van de voorgenomen activiteit en de verwachte milieueffecten opgenomen.

Voor de omgevingsvergunningprocedure, en daarmee voor de m.e.r.-procedure, is de gemeente Hollands Kroon bevoegd gezag. De gemeente Hollands Kroon wordt bijgestaan door de onafhankelijke Commissie voor de milieueffectrapportage (Commissie-m.e.r.).

4.2 Cultuurhistorie

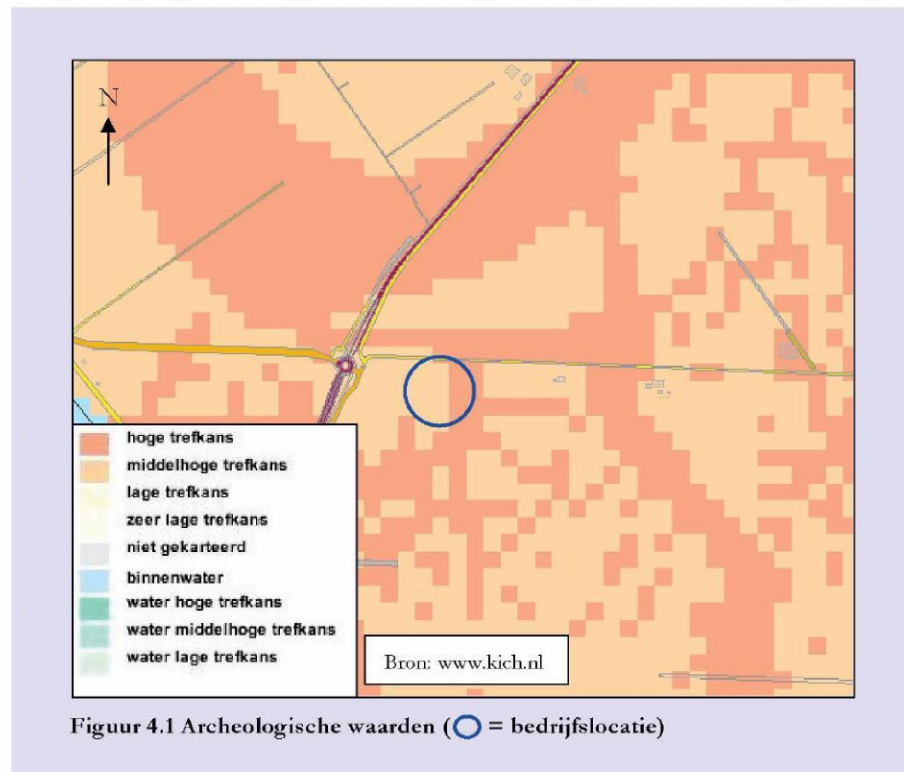
De ontwikkeling van het huidige landschap vindt zijn basis in de bodem, de waterhuishouding, de natuurlijke vegetatie en de invloed die de mens in de loop van de tijd hierop heeft gehad. Door verschillen in het reliëf, de waterhuishouding en de vruchtbaarheidstoestand van de bodem, heeft de mens het gebied op verschillende manieren in gebruik genomen. Hierdoor zijn verschillende landschapstypen te onderscheiden met eigen cultuurhistorische, visuele en functionele kenmerken.

Provincie Noord-Holland heeft de cultuurhistorische waarden van Noord-Holland geïnventariseerd in een cultuurhistorische waardenkaart. Hierin wordt onderscheid gemaakt in 'waarde', 'hoge waarde' en 'zeer hoge waarde'. Op deze kaart wordt de Wieringermeerpolder aangemerkt als cultuurhistorisch waardevol. De zeer regelmatige verkaveling is zeer kenmerkend voor de landschapsgenese van de Kop van Noord-Holland en is zeer goed herkenbaar en grotendeels gaaf bewaard gebleven. Er bestaat een genetische samenhang tussen de verkaveling, de dijken, de watergangen en het wegenpatroon in de polder. De gehele polder is dan ook aangegeven als gebied met historisch geografisch hoge waarde. In de polder, en ook op de planlocatie, bevindt zich een groot aantal historisch geografisch waardevolle vlakken en lijnen. Van hoge waarde zijn de grote kavelsvlakken en de lijnen die gevormd worden door de wegen, vaarten en tochten. De bestaande cultuurhistorisch waardevolle vlakken en lijnen welke worden gevormd door de kavelpercelen, waterlopen en wegen wijzigen niet vanwege het voornemen.

4.3 Archeologie

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan met betrekking tot archeologie is het veiligstellen van de aanwezige (en aangetoonde) en de te verwachten archeologische waarden. Conform het Verdrag van Valletta dient gestreefd te worden naar behoud van archeologische resten in de archeologische verwachtingszones. Ter implementatie van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving, is de Wet Archeologische Monumentenzorg opgesteld en in november 2007 in werking getreden. De kern van de nieuwe wet is dat wanneer de bodem wordt verstoord, de archeologische resten intact moeten blijven. De wet geeft aan dat archeologische belangen op een verantwoorde manier worden meegenomen in ruimtelijke plannen. Gemeenten dienen dus bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de in hun bodem aanwezige waarden en provincies hebben hierbij een toetsende rol.

De Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) heeft samen met de provincies de Indicatieve kaart Archeologische Waarden (IKAW) ontwikkeld. Deze kaart bevat een vlakdekkende en landsdekkende classificatie van de trefkans op archeologische waarden. Deze trefkans is gebaseerd op een kwantitatieve analyse en op archeologisch inhoudelijke kennis van het bodemarchief. Het bedrijf is gelegen in een gebied met een (middel)hoge archeologische verwachtingswaarde (zie onderstaande figuur 4.1).

Het perceel ligt niet in een bodembeschermingsgebied of in een gebied met aardkundige waarde. Op de archeologische monumentenkaart wordt geen waarde toegekend aan het perceel en het heeft geen aantekening voor archeologie in de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Noord-Holland.

Gezien de bekende informatie van de Wieringermeerpolder is de archeologische verwachtingswaarde op deze kavel gerelateerd aan de perioden Neolithicum en Middeleeuwen. De Neolithische waarden bevinden zich op (fossiele) kreekkruggen of in de nabijheid daarvan. Gezien de grondslag (bouwvoorkaart) wordt een dergelijke kreekrug op (of in de nabijheid) van het perceel niet verwacht. De locatie van middeleeuwse waarden is niet te voorspellen. Van het middeleeuwse landschap resteert niets in de ondergrond en zullen archeologische waarden zich beperken tot putten of verspreid schervenmateriaal.

Evaluatie van een eerder archeologisch bureauonderzoek geeft aan dat een vervolgonderzoek wenselijk is. Dit heeft plaatsgevonden op 6 juli 2012 en is gerapporteerd door MUG Ingenieursbureau op 19 juli 2012. De resultaten ervan zijn weergegeven in het rapport met nummer 93173012. In de conclusie is het volgende weergegeven: "In de boringen 7, 9, en 10 komen op een diepte van circa 1 meter siltige zanden voor die kenmerkend zijn voor oeverwalafzettingen. In de boringen 33 t/m 35 lopen deze sedimenten door tot aan het maaiveld. Binnen deze oeverwalsedimenten kunnen archeologische resten verwacht worden. In de boringen zijn echter geen archeologische indicatoren aangetroffen. De kans dat zich binnen het onderzoeksgebied een archeologische vindplaats bevindt is daardoor nihil".

In overleg met gemeente Hollands Kroon is besloten om aanvullend onderzoek uit te laten voeren. Dit omdat de aanwezigheid van een archeologische vindplaats niet groot is, maar de aanwezigheid ervan op de locatie van de oeverwallen niet kan worden uitgesloten. Op dinsdag 6 maart 2013 heeft vervolgonderzoek plaatsgevonden door middel van booronderzoek om zo vast te stellen of daadwerkelijk archeologische resten aanwezig zijn of niet. Hierbij zijn door de archeoloog geen bijzonderheden aangetroffen.

4.4 Landschappelijke inpassing

De Wieringermeerpolder is rond 1930 aangelegd en drooggelegd ten behoeve van de creatie van nieuwe landbouwgronden. De zuidwesthoek van de Wieringermeerpolder de plaats waar de bedrijfslocatie is gelegen, kenmerkt zich door ruimte en grootschaligheid met een sterk agrarisch karakter. De polder kenmerkt zich door een duidelijk verkavelingspatroon, gevormd door de vele sloten en tochten. Beplanting is vooral aanwezig in de vorm van laanbeplanting langs de vaarten en wegen. Daarnaast wordt er veel aandacht besteed aan beplanting rond bebouwingskernen en aan erfbeplantingen in het buitengebied.

In het beeldkwaliteitplan behorende bij de structuurvisie van de voormalige gemeente Wieringermeer is beschreven hoe deze gemeente wil omgaan met de inpassing van verschillende functies in de polder. Van oudsher wordt de openheid en structuur van de polder als zeer waardevol gezien. Wel wordt in het plan erkend dat ontwikkelingen zoals Agriport A7 veranderingen in het bestaande open karakter van de polder zullen brengen. Er is daarom gekozen om over te gaan naar een 'specialisatie van polderdelen'. Bepaalde gebieden zijn aangewezen voor bepaalde ontwikkelingen. Daarbij is het uitgangspunt het handhaven van de openheid van de polder, maar deze krijgt verschillende karakters. Grootschalige ontwikkelingen worden in zekere zin geclusterd en de 'clusters' worden verspreid over de polder. Voor alle toekomstige ontwikkelingen geldt dat ze ruimtelijk zo goed mogelijk in de polder worden ingepast door gebruik te maken van beplanting en de polderverkaveling zoveel mogelijk in tact te laten.

De afzonderlijke gebouwen op een erf dienen samen een herkenbare eenheid te vormen. Er is samenhang gewenst in architectuur tussen de bedrijfswoning en de bedrijfsbebouwing. Samen tonen ze de normen en voorkeuren van de ondernemer. De bebouwing wordt in schaal en karakter aangesloten op het omliggende landschap en op de stedenbouwkundige structuur. De bedrijfsgebouwen worden in eenzelfde richting op het erf geplaatst, haaks op de weg. De bebouwing is georiënteerd naar de openbare weg. Op deze wijze wordt aangesloten bij de bebouwingsstructuur in de omgeving. In overleg met de gemeente Hollands Kroon wordt de nieuwe bebouwing landschappelijk ingepast. Dit is verder uitgewerkt in bijlage 2.

De nieuwe gebouwen zijn, met de juiste insteek, in staat het landschap te versterken en bieden de burger zicht op moderne hedendaagse landbouw. De bedrijfsgebouwen betreffen een eenvoudige, rechthoekige constructie. Er wordt gebruik gemaakt van 'natuurlijke', goed in het landschap passende kleuren. De gevels worden uitgevoerd in een donkergrijze beplating en de daken krijgen een grijze kleur (niet glimmend). Dit alles geeft een rustiger beeld op het terrein. Op deze wijze voegen de gebouwen zich in het landschap. Bovendien is dergelijke detaillering, kleur- en materiaalgebruik gebruikelijk en gewenst in de omgeving. Het ontwerp van de bebouwing zal ter beoordeling worden voorgelegd aan de welstandscommissie. Zie voor een nadere uitwerking het separaat bijgevoegde Landschappelijk inpassingsplan opgesteld door Econsultancy

4.5 Verkeer en parkeren

Ten behoeve van de nieuwbouw zijn nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. Deze worden op eigen terrein gerealiseerd. Rondom de bedrijfsgebouwen en de woning wordt in totaal ruim 4.000 m² erfverharding aangelegd. Bovendien worden op deze wijze de draaicirkels van de voertuigen die op het bedrijf moeten laden, lossen en parkeren op eigen terrein gerealiseerd. Voor de ontsluiting van het bedrijf zal gebruik gemaakt worden van drie inritten vanaf de Oudelandeweg. Twee inritten worden gebruikt voor de agrarische bedrijfsdoeleinden, zoals afvoer van dieren, de aanvoer van voer en de afvoer van mest. Eén inrit (de middelste) wordt gebruikt voor privédoeleinden. Op deze wijze ontstaat een veilige situatie rondom de bedrijfswoning. De geluidsbelasting als gevolg van de bij het bedrijf behorende verkeersbewegingen wordt toegelicht in de volgende paragraaf.

Elke ruimtelijke ontwikkeling brengt een verandering van verkeersstromen met zich mee. Dit is ook het geval bij de realisatie van een pluimveehouderij en een bedrijfswoning. Tijdens de voorbereiding van ruimtelijke plannen dient de initiatiefnemer inzicht te geven in de gevolgen die zijn plan heeft voor de lokale verkeerssituatie. Bedrijfsactiviteiten kunnen op de toekomstige locatie zorgen voor een verandering van de verkeersintensiteiten van en naar de planlocatie. Hierdoor kunnen effecten ontstaan op de kwaliteit van de verkeersafwikkeling en de verkeersveiligheid. Dit zijn aspecten die een belangrijk onderdeel zijn van het vigerende beleid betreffende verkeer en vervoer. Overigens komt met dit plan de intensieve bedrijfsbestemming op de locaties aan de Alkmaarseweg 1 en de Oudelandeweg 51 te vervallen.

4.5.1 Verkeersstructuur

Het bedrijf wordt verlaten via de Oudelandeweg, een weg met voldoende breedte. De weg heeft naast een erfontsluitingsfunctie ook een ontsluitende/doorgaande functie. De Oudelandeweg is een zijweg van de Alkmaarseweg, de ventweg/parallelweg langs de provinciale verbinding N242 tussen Alkmaar en Middenmeer. Na circa 150

meter in westelijke richting wordt de N242 bereikt. Vervolgens kan vrij snel de A7 bereikt worden. Het voordeel is dat de meest directe routes naar de A7 grotendeels via provinciale wegen lopen, in plaats van (deels) gemeentelijke wegen. Bovendien is het perceel te bereiken zonder (kwetsbare) dorpskommen te doorsnijden.

Verkeersintensiteiten

In het kader van het akoestisch onderzoek zijn de verkeersbewegingen voor de zogenaamde representatieve bedrijfssituatie in beeld gebracht. Dit is de maximale werksituatie, die vaker voorkomt dan twaalf maal per jaar. De representatieve bedrijfssituatie bestaat uit de volgende verkeersbewegingen:

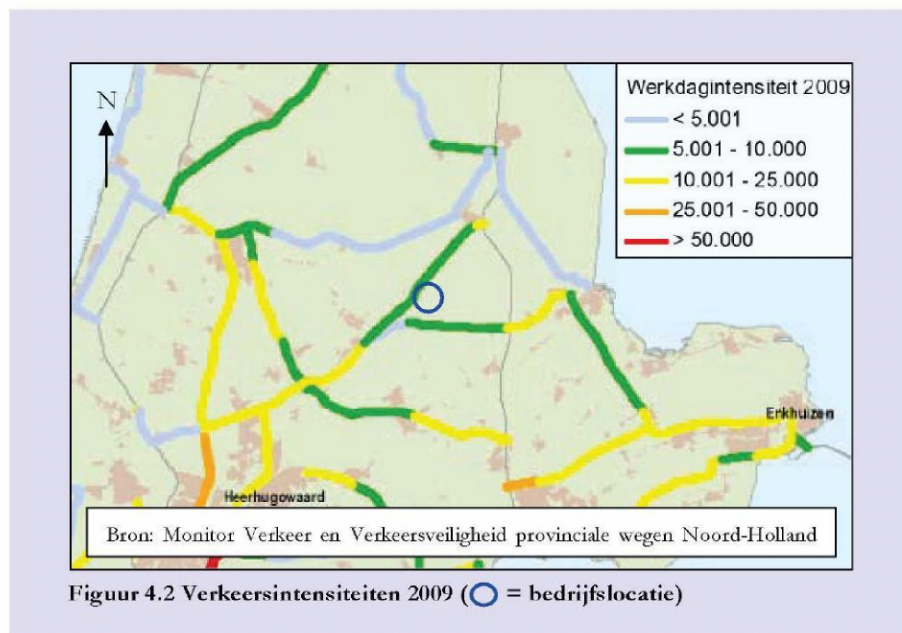
- Aanvoer van broedeieren vindt maximaal 4 keer per maand plaats gedurende de dagperiode, waarbij maximaal 2 vrachtwagens worden gelost.
- De aanvoer van silovoer vindt 5 keer per week plaats per bulkwagen. De aanvoer van graan vindt 4 keer per week plaats. In de dagperiode worden ten hoogste 4 vrachten gelost.
- De afvoer van kuikens vindt 8 keer per maand plaats, hetzij in de dagperiode, hetzij in de nachtperiode. Ten hoogste 16 vrachten per maand worden geladen.
- Ten hoogste 1 keer per maand worden spoelwater en bedrijfsafval afgevoerd en strooisel aangevoerd. Eenmaal per week worden kadavers afgevoerd. Voor deze activiteiten bezoekt maximaal eenmaal per dag een vrachtwagen van derden in de dagperiode het bedrijf.
- In de dagperiode bezoeken 5 personenwagens om bedrijfsmatige redenen het bedrijf.
- Maximaal 4 keer per maand worden eierschalen afgevoerd. Voor de afvoer van de eierschalen bezoekt 1 vrachtwagen van derden het bedrijf in de dagperiode.
- Maximaal 8 keer per maand wordt mest afgevoerd. Voor de afvoer van mest bezoeken 2 vrachtwagens van derden het bedrijf in de dagperiode.

Uitgaande van bovenstaande aantallen, rijden er op één dag maximaal circa 11 vrachtwagens van en naar het bedrijf, alsook vijf personenauto's. Daarbij rijdt het verkeer verspreid over de dag. Vanwege het voornemen is er dus sprake van een toename van verkeer door het aan- en afrijden van vrachtwagens en personenauto's. Lokaal, op of vlakbij de planlocatie neemt het verkeer hierdoor toe. Aangezien met dit plan de bedrijfsbestemming op de locaties aan de Alkmaarseweg 1 en de Oudelandeweg 51 komt te vervallen is er in de nabijheid van deze locaties juist een afname van verkeer. Dit betekent dat de verkeersintensiteit regionaal niet wijzigt.

4.5.2 Verkeersafwikkeling

De hierboven beschreven verkeersintensiteiten zijn dusdanig laag, dat de invloeden van het verkeer van/naar het bedrijf op de verkeersafwikkeling minimaal zijn. Ter indicatie: onder ideale omstandigheden is de capaciteit van een weg met één rijstrook in elke richting circa 1.400 – 1.600 personenauto-equivalenten (PAE) per richting per uur. Een vrachtwagen staat, afhankelijk van de lengte, gelijk aan ongeveer 1,5 of 2,5 PAE. Uitgaande van bovenstaande intensiteiten, rijden er binnen één uur maximaal 32,5 PAE van of naar het bedrijf. Omdat het verkeer van/naar het bedrijf echter verspreid over de dag zal rijden, is de invloed van het verkeer van/naar het bedrijf op de kwaliteit van de verkeersafwikkeling op de omliggende wegen verwaarloosbaar.

Verder zijn de verkeersintensiteiten op de provinciale wegenstructuur in de huidige situatie relatief laag (zie figuur 4.2 op de volgende pagina). Deze figuur betreft een weergave van het aantal motorvoertuigen per werkdag op een doorsnede, ofwel beide richtingen opgeteld.

Omdat de provinciale wegen een ontsluitende functie voor het gebied en omliggende kernen hebben, is aangenomen dat de verkeersintensiteiten op de gemeentelijke wegen lager zijn. Voor beide typen wegen geldt dat intensiteiten nog (lang) niet de capaciteit van de wegen hebben bereikt. In de gewenste situatie ontstaan er om die reden geen knelpunten voor wat betreft de verkeersafwikkeling.

4.5.3 Verkeersveiligheid

De provincie Noord-Holland heeft voor haar wegen het verkeersveiligheidsrisico in beeld gebracht. Het risico is de verhouding tussen het aantal letselongevallen en de verkeersprestatie (de prestatie is een maat gebaseerd op de lengte van de weg en de verkeersintensiteiten). Uit het overzicht van de provincie blijkt dat op de N239, nabij de planlocatie, een (relatief) hoog risicocijfer geldt (0,18 versus gemiddeld 0,14 voor provinciale wegen in Noord-Holland).

Op één dag rijden er maximaal 11 vrachtwagens en 5 personenauto's van en naar het bedrijf. Dit zijn circa 32 motorvoertuigen per dag en betreft (ruim) minder dan 1% van het aantal motorvoertuigen op het provinciale wegennet per dag. De invloed van het verkeer van/naar het bedrijf op de verkeersveiligheid in de omgeving is daarom eveneens (zeer) klein. Een risico voor de verkeersveiligheid betreft de aanwezigheid van (zwaar) vrachtverkeer op smalle landwegen. Vooral indien (zwaar) vrachtverkeer op één weg gecombineerd wordt met zwakkere verkeersdeelnemers (zoals fietsers), treedt er een verkeersveiligheidsrisico op. Het risico is afhankelijk van de functie van de gebruikte wegen door fietsers en de fietsintensiteiten. Bij voorkeur wordt (zwaar) vrachtverkeer zoveel mogelijk afgewikkeld via wegen waar het fietsverkeer fysiek gescheiden is van het gemotoriseerde verkeer. In de huidige situatie zijn langs de

provinciale wegen rondom de planlocatie (N239, N240 en N242) vrijliggende fietspaden aanwezig. Op de gemeentelijke wegen in het buitengebied is dit niet het geval. Het (zware) verkeer van en naar het bedrijf kan echter direct afgewikkeld worden via wegen vrijliggende fietsvoorzieningen, waardoor potentiële conflicten tussen (zwaar) verkeer en zwakke verkeersdeelnemers wordt voorkomen.

4.6 Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (WGH) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaai, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft het realiseren van een woonhuis, twee gebouwen voor het houden van vleeskuikens en technische ruimtes. De woning wordt aangemerkt als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder.

Als gevolg van de nieuwbouw ontstaan er verschillende geluidsbronnen en verkeersbewegingen. De belangrijkste geluidsbronnen van het bedrijf zijn de ventilatoren en de aan- en afvoerbewegingen. De ventilatoren worden in 'kokers' op het dak geplaatst. De bovenzijde van de kokers bevindt zich op verschillende hoogtes, namelijk op 8, 10 en 13,5 meter. De aan- en afvoerbewegingen vinden plaats via de oprit welke aan de noordzijde van het bedrijf is gelegen. De aan- en afvoeroute van en naar het bedrijf loopt via de Alkmaarseweg. De geluidsbelasting veroorzaakt door het bedrijf wordt zoveel mogelijk beperkt. Zo wordt met volle vrachten gewerkt om het aantal verkeersbewegingen beperkt te houden. Door toepassing van moderne frequentiegeregelde ventilatoren wordt vooral de geluidemissie ook in de avond- en nachtperiode beperkt.

Om te bepalen wat, als gevolg van de aangevraagde bedrijfsactiviteiten binnen de inrichting, de toekomstige geluidsbelasting is op omliggende geluidsgevoelige bestemmingen, zoals woningen van derden, en op referentiepunten op bepaalde afstanden van de inrichtingsgrens is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. De resultaten zijn vervolgens getoetst aan de gestelde eisen van het bevoegd gezag. Het rapport is separaat bijgevoegd. De conclusie van het onderzoek is hieronder weergegeven.

Het langetijdgemiddeld beoordelingsniveau wordt in de representatieve bedrijfssituatie niet overschreden. Op 50 meter vanaf de inrichtingsgrens vinden wel overschrijdingen plaats. Dit betreffen echter geen geluidsgevoelige bestemmingen. Voor wat betreft het maximaal geluidsniveau, wordt voldaan aan de grenswaarde van 70 dB(A) etmaalwaarde op de rekenpunten. Op een afstand van 50 meter van de inrichting vinden wel overschrijdingen plaats doch dit betreffen geen geluidsgevoelige bestemmingen waardoor deze niet bezwaarlijk worden geacht. De indirecte hinder zal niet aan de orde zijn, gelet op de afstanden van de dichtstbijzijnde woningen tot aan de in- en uitrit van het bedrijf en omdat het verkeer van en naar de inrichting in hoofdzaak via de provinciale weg zal ontsluiten.

Bij een waarde van meer dan 50 dB(A) zal in toenemende mate hinder optreden. Op basis van de grid-berekeningen blijkt dat de 50 dB(A) contour niet is gelegen over de buitenruimte van de meest nabij gelegen (voormalige) woningen. Hierdoor kan worden verondersteld dat in de buitenruimtes van de omliggende woningen sprake is van een goed woon- en leefklimaat. Voorgesteld wordt om geen lagere grenswaarde dan de streefwaarde op te nemen om het bedrijf niet onnodig te beperken.

Het is bekend dat in de nabijheid van onderhavig plan, aan de Alkmaarseweg ongenummerd, ook een plan in ontwikkeling is voor het houden van vleeskuikens. De geluidsbelasting door pluimveebedrijf Meerkip op deze bedrijfswoning is wel in de beoordeling meegenomen. Feitelijk is de situatie zo dat de woning in het plan aan de Alkmaarseweg nog niet in een bestemmingsplan is opgenomen. Ook zal de woning er alleen komen als de bedrijfsverplaatsing vanaf de Tussenweg naar deze locatie plaatsvindt.

4.7 Geurhinder

4.7.1 Geurbelasting door bedrijf

Sinds 1 januari 2007 wordt de geurhinder van veehouderijbedrijven beoordeeld op basis van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Deze wet schrijft standaardnormen voor waaraan veehouderijen moeten voldoen, uitgedrukt in OU/sec. OU staat voor Odour Unit, in het Nederlands vertaald 'geureenheid'. Afhankelijk van de te houden soort dieren, moet aan een vaste afstand worden voldaan of moet de geurbelasting op geurgevoelige objecten worden berekend met een geurverspreidingsmodel. De geurbelasting moet voldoen aan vastgestelde normen. In de wet zijn standaardwaarden voor de maximale geurbelasting op geurgevoelige objecten opgenomen, maar het is ook mogelijk dat gemeenten hun eigen geurbeleid opstellen en gemotiveerd afwijken van de standaardwaarden. De gemeente Hollands Kroon en de gemeente Opmeer hebben van deze mogelijkheid vooralsnog geen gebruik gemaakt. Omdat de locatie niet in het concentratiegebied is gelegen, moet daarom voor objecten binnen de bebouwde kom 2 OU en voor objecten buiten de bebouwde kom 8 OU als maximumwaarde worden aangehouden.

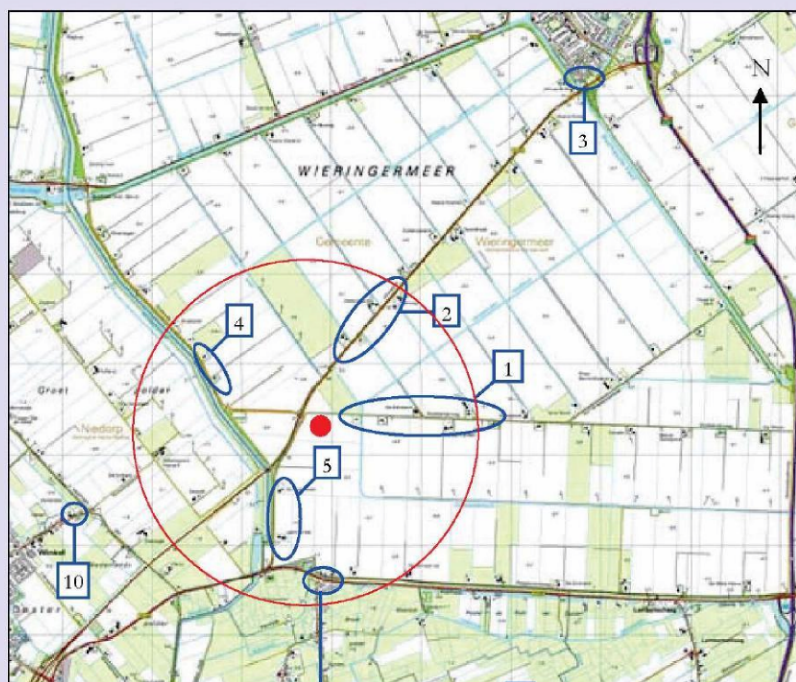
In de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) zijn geurnormen opgenomen voor huisvestingssystemen. De emissiefactor voor geur voor het Patiosysteem wordt als volgt vastgesteld: $(\frac{1}{2} * 0,24) + (\frac{1}{2} * 0,19) = 0,215$ Ou/seconde per dierplaats per jaar. De emissie van het bedrijf bedraagt 78.833 OU per seconde. Gezien de omvang van de emissie zijn geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom tot een afstand van circa 2 kilometer van het bedrijf meegenomen in de verspreidingsberekeningen. Ten aanzien van objecten binnen de bebouwde kom zijn de meest dichtbijgelegen objecten van Middenmeer, Aartswoud en Winkel meegenomen. Indien meerdere woningen in dezelfde windrichting zijn gelegen, zijn alleen de meest dichtbijgelegen woningen meegenomen. Welke woningen in het model zijn meegenomen, is in figuur 4.3 op de volgende pagina weergegeven. In deze figuur zijn 'groepen' woningen omcirkeld en aangeduid met een nummer. Onder de figuur is per nummer aangegeven welke woningen het betreffen. Tevens is in de figuur een rode cirkel opgenomen die de 2-kilometergrens rond het bedrijf aangeeft. Ten slotte is de bebouwde kom van Aartswoud uitvergroot weergegeven, zodat ook deze woningen zichtbaar zijn.

Onder de in de figuur weergegeven objecten bevinden zich drie intensieve veehouderijbedrijven gelegen, te weten: Groetpolderweg 35 (39.780 opfokhennen), Oudelandeweg 44 (92.500 vleeskuikens) en Zuiderzeestraat 18 (12 vleesstieren en 400 schapen). Volgens de Wgv moet de minimale afstand van het bedrijf tot dit object 50 meter bedragen. Aan deze eis wordt voldaan. Deze objecten zijn dan ook niet meegenomen in het geurverspreidingsmodel. Op het adres Oudelandeweg 49 is ook een aanvraag voor het houden van vleeskuikens ingediend. Dit plan is weer ingetrokken. Vooralsnog is deze woning in de berekening meegenomen. Voor de woning aan de Oudelandeweg 51 zal in een privaatrechtelijke overeenkomst worden bepaald dat de woning wordt bestemd als niet-woning. Omdat de woning aan de

Oudelandeweg 51 op dit moment nog aanwezig is, wordt deze vooralsnog in beeld gehouden volgens de huidige bestemming.

In artikel 3, lid 2 van de Wvg is aangegeven dat voor de te realiseren bedrijfswoning aan de Oudelandeweg naast nr. 51 geen geurbelasting hoeft te worden bepaald. Voor deze woning geldt een wettelijke vaste afstand van 100 meter binnen de bebouwde kom en 50 meter buiten de bebouwde kom. De woning is gelegen op circa 1.475 meter afstand van de buitenzijde van het dichtstbijzijnde dierenverblijf van de inrichting aan de Oudelandeweg 44. Aan de vereiste afstand wordt dus voldaan.

De resultaten van het geurverspreidingsmodel zijn opgenomen in bijlage 3. Hieruit blijkt dat binnen de bebouwde kom de hoogste geurbelasting 0,8 bedraagt (norm is 2 OU) en buiten de bebouwde kom 5,2 (norm is 8 OU). Dat betekent dat de voorgenomen activiteit met de toegepaste normen kan voldoen aan de geurnormen uit de Wet geurhinder en veehouderij.

Uitvergroting bebouwde kom Aartswood

In de figuur zijn woningen gegroepeerd aangeduid met een nummer. Hieronder is per nummer aangegeven welke woningen het betreffen. De bebouwde kom van Aartswood is vergroot weergegeven. De rode stip is de bedrijfslocatie, de rode cirkel een straal van ca. 2 kilometer rond bedrijfslocatie.

- 1 = Oudelandeweg 41, 45, 48, 49 en 51
- 2 = Alkmaarseweg 16, 18, 17, 19, 21 en 23
- 3 = Schorrekruid 36, 38 en 19

- 6 = Westfriesdijk 8 en 10
- 7 = Wilhelminaklan 20, 21, 22, 24, 26 en 27
- 8 = Zuiderzeestraat 57 en 59

Figuur 4.3 Geurgevoelige objecten in de omgeving van de locatie

4.7.2 Geurbelasting in gebied

De geurbelasting in het totale gebied wordt ook wel cumulatieve geurhinder genoemd. Dit is de geurhinder die gezamenlijk door veehouderijen in een gebied wordt veroorzaakt. Hoewel de cumulatieve geurhinder in de Wgv niet aan maximale waarden is gekoppeld, geeft de berekening een breder inzicht in de geurbelasting op geurgevoelige objecten in het gebied.

Bij de cumulatieberekening is standaard ingevoerd dat gebouwen 5 meter hoog zijn, emissiepunten op een hoogte van 5 meter uitstromen, dat de diameter van emissiepunten 0,5 meter bedraagt en dat de uittredesnelheid 4 meter per seconde bedraagt. Voor het onderhavige initiatief is echter uitgegaan van de werkelijke gebouw- en emissiepunthoogte, omdat deze sterk afwijken van de gemiddelde waarden. Bij de stallen aan de Groetpolderweg 35 en Oudelandeweg 44 is uitgegaan van lengteventilatie die uitstroomt op een hoogte van 1,5 meter en met een snelheid van 0,4 meter/seconde. De diameter is gesteld op 3,50 meter. Voor de gemiddelde gebouwhoogte is 5,0 meter gehanteerd. Bij de stallen aan de Zuiderzeestraat 18 is uitgegaan van natuurlijke ventilatie. Hiervoor gelden de standaardwaarden van een emissiepunthoogte van 1,5 meter, een uittredesnelheid van 0,4 meter/seconde en een emissiepunt diameter van 0,5 meter. Voor de gemiddelde gebouwhoogte is 5,0 meter gehanteerd. Dit betreffen allen bestaande bedrijven. De overige initiatieven in de omgeving van het bedrijf hebben ook hun eigen invoergegevens, aangepast aan de gebouwen en emissiepunten van de bedrijfssituatie. Voor de berekening is het V-stacks programma gebruikt.

De uitkomst van de berekeningen voor geurcumulatie is opgenomen in bijlage 4. Het object in het buitengebied met de hoogste cumulatieve geurbelasting is het gebouw aan de Oudelandeweg 51 (8,0 OU). Hier is de cumulatieve geurbelasting gelijk aan de norm die gesteld moet worden bij de individuele geurbelasting door een inrichting. Zoals aangegeven is het plan aanwezig dat de woning aan de Oudelandeweg 51 niet meer als voor geurgevoelige woning gebruikt zal worden. In het buitengebied treedt de opvolgende hoogste belasting van geur op bij de woning aan de Oudelandeweg 49 met een waarde van 4,2 OU.

Het is bekend dat in de nabijheid van onderhavig plan, aan de Alkmaarseweg ongenummerd, ook een plan in ontwikkeling is voor het houden van vleeskuikens. Voor de bedrijfswoning bij dit plan geldt eenzelfde beoordeling als voor de woning Oudelandeweg 49: een minimale vaste afstand van 50 meter is vereist tussen de bedrijfswoning van het plan aan de Alkmaarseweg ongenummerd en een emissiepunt van het onderhavige plan. Verder wordt de geurbelasting door pluimveebedrijf Meerkip op deze bedrijfswoning niet in de beoordeling meegenomen omdat het een bedrijfswoning betreft van een bedrijf met vleeskuikens. Feitelijk is de situatie zo dat de woning in het plan aan de Alkmaarseweg nog niet in een bestemmingsplan is opgenomen. Ook zal de woning er alleen komen als de bedrijfsverplaatsing vanaf de Tussenweg naar deze locatie plaatsvindt.

Binnen de bebouwde kom zijn de woningen aan de Wilhelminalaan (nummers 20, 21, 22 en 24) belast met een waarde van ten hoogste 2,2 OU. De geurbelasting ter plaatse van deze woningen kan worden verlaagd naar 2,0 door de luchtuitstroomsnelheid van het onderhavig initiatief te verhogen naar 5,0 meter/seconde. Cumulatieve geurhinder is echter geen beoordelingspunt voor de omgevingsvergunning en er is geen norm vastgesteld op basis waarvan deze uitkomst moet worden beoordeeld. Er is dus geen overschrijding en het vormt dan ook geen belemmering voor het initiatief. Er kan worden gesteld dat het woon- en leefklimaat in de omgeving van het initiatief wordt beoordeeld als 'goed'.

4.8 Luchtkwaliteit

Fijn stof is een verzamelnaam voor uiteenlopende deeltjes die door de lucht zweven: roetdeeltjes, opstuiwend zand, uitlaatgassen, zeezout, plantmateriaal, cementdeeltjes en bijvoorbeeld stukjes afgesleten autoband of wegdek. Fijn stof kan ook ontstaan door reacties van verschillende gassen in de lucht. De gemiddelde hoeveelheid fijn stof in Nederland is hoger in het zuiden, nabij grote steden en bij grote industriegebieden. Verkeer en industrie zijn in Nederland de grootste bronnen van fijn stof. Daarna volgt de landbouw met 23% van de fijn stof uitstoot.

Op 15 november 2007 is de nieuwe regelgeving voor luchtkwaliteit in werking getreden. In de Wet milieubeheer is een nieuw hoofdstuk opgenomen over luchtkwaliteit. Dit hoofdstuk wordt wel de 'Wet luchtkwaliteit' genoemd en vervangt het 'Besluit Luchtkwaliteit 2005'. De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de eerdere regelgeving is dat op plaatsen waar geen mensen verblijven niet hoeft te worden getoetst aan de normen. De nieuwe Europese richtlijn voor luchtkwaliteit is 11 juni 2008 van kracht geworden. De wijzigingen worden nog in de Nederlandse Wet milieubeheer opgenomen in de vorm van een grenswaarde voor PM_{2,5} van 25 microgram per m³ lucht in 2015.

Voor dit initiatief is een luchtkwaliteitonderzoek uitgevoerd (zie bijlage 5). Hierin is de fijn stofverspreiding van grotere deeltjes (PM₁₀) van de voorgenomen activiteit in kaart gebracht. Uit het onderzoek blijkt dat de voorgenomen activiteit aan de grenswaarde van 40 µg per m³ (jaargemiddelde) zal voldoen en dat het aantal overschrijdingsdagen lager is dan maximaal is toegestaan. Dat betekent dat de voorgenomen activiteit onder de huidige regelgeving zonder wijzigingen vergund kan worden.

De emissie van fijnstof is bij het Patiosysteem 23% lager dan bij een traditioneel dierenverblijf voor vleeskuikens. Het systeem laat hiermee zien dat technieken mogelijk zijn die de luchtkwaliteit ten gunste beïnvloeden. De emissiefactor voor fijnstof voor het Patiosysteem wordt bij het onderhavige initiatief als volgt vastgesteld: $(\frac{1}{2} * 22) + (\frac{1}{2} * 17) = 19,5$ gram PM₁₀/dier/jaar. De normen voor fijnstof komen uit de lijst 'emissiefactoren fijn stof veehouderij 2012'.

Fijn stof wordt ook wel aangeduid als PM₁₀, dit zijn deeltjes met een doorsnede van maximaal 10 micrometer. Er worden ook wel deeltjes gemeten met een diameter van maximaal 2,5 micrometer. Deze deeltjes PM_{2,5} zijn fijner en schadelijker dan PM₁₀. Algemeen wordt niet verwacht dat de nieuwe grenswaarde van PM_{2,5} voor problemen in de agrarische sector zal leiden omdat het aandeel van deze kleine deeltjes in het totaal beperkt is. Het aandeel PM_{2,5} binnen de uitgestoten hoeveelheid PM₁₀ ligt bij pluimveestallen rond 6%. Wanneer aan de PM₁₀-normen wordt voldaan zal daardoor ook meestal aan de toekomstige PM_{2,5}-normen worden voldaan. Omdat in onderhavig initiatief goed aan de normen voor PM₁₀ kan worden voldaan (maximaal 24,19 µg per

m³), zal ook gemakkelijk aan de toekomstige normen voor PM_{2,5} (maximaal 25 µg per m³) worden voldaan.

Bovenstaande bevestigt het feit dat de fijnstofdeeltjes uit de veehouderij vooral uit grotere deeltjes bestaan, die neerslaan binnen een straal van 50 tot 100 meter van het bedrijf. Bij industrieel en verkeers fijn stof gaat het over veel grotere verspreidingsgebieden en zijn ook de gezondheidsrisico's heel anders. Bij de afweging van risico's wordt tot nu toe weinig tot geen rekening gehouden met de aard van fijn stof en de verschillen tussen soorten fijnstof (verkeer, industrie, landbouw). Als we dat in de toekomst meer gaan doen, wordt verwacht dat de schadelijkheid van fijnstof uit landbouw minder gezondheidsrisico's met zich mee zal brengen.

De vervoersbewegingen binnen de inrichting bestaan voornamelijk uit vrachtwagens (voor het laden/lossen van dieren en mengvoer). Bij een worst-case benadering gaan we ervan uit dat de fijn stofemissie van de trekker en loader gelijk gesteld worden aan die van een vrachtwagen, namelijk 0,37 gram/km bij een snelheid van 10 km/uur (zie emissiefactoren verkeer niet-snelwegen op www.vrom.nl). Dit betekent dat voor 1 kg fijn stof per jaar ruim 2.702 km/jaar binnen de inrichting afgelegd moet worden. Dit wordt niet realistisch geacht. Eén kilogram fijn stof door interne vervoersbewegingen is ongeveer 0,01 % van de emissie van de dieren. Dit is ruim minder dan 1% en draagt daarmee Niet in Betekende Mate (NIBM) bij aan de luchtkwaliteit in de omgeving.

4.9 Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning (onderdeel milieu) van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is voor deze locatie relevant, zowel voor de oprichting van het woonhuis als voor de realisatie van de stallen. De rapportage wordt separaat bijgevoegd.

De bodem ter plaatse van het bedrijf is opgebouwd uit zeelei. Ten behoeve van de nieuwbouw zullen graafwerkzaamheden plaatsvinden. De grond die hierbij vrijkomt, wordt elders op het perceel gebruikt om hoogteverschillen te vereffen. Het uitvoeren van sonderingen is waarschijnlijk noodzakelijk. Voor de omgevingsvergunning onderdeel bouwen zal het plan nader constructief worden onderbouwd.

4.10 Water

Sinds 1 november 2003 is het verplicht plannen in het kader van de Wet ruimtelijke ordening te toetsen op water. Het doel van deze watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen. De waterhuishouding bestaat uit de overheidszorg die zich richt op het op en in de bodem vrij aanwezige water, met het oog op de daarbij behorende belangen. Zowel het oppervlaktewater als het grondwater valt onder de zorg voor de waterhuishouding. Naast veiligheid en wateroverlast (waterkwantiteit) worden ook de gevolgen van het plan voor de waterkwaliteit en verdroging onderzocht. De belangrijkste beleidsdocumenten op het gebied van de waterhuishouding zijn het Nationaal Waterplan, Anders omgaan met water: Waterbeleid 21e eeuw, de Europese Kaderrichtlijn Water, Beleidslijn ruimte voor de rivier en de nota Ruimte. In het Nationaal Bestuursakkoord Water Actueel worden de gezamenlijke uitgangspunten geformuleerd voor een integraal waterbeleid in de 21e eeuw.

De verantwoordelijkheid voor de te treffen waterhuishoudkundige maatregelen gericht op het vasthouden, bergen en afvoeren van water (trits: kwantiteit) en het schoon houden, scheiden en zuiveren van water (trits: kwaliteit) ligt bij de initiatiefnemer en het waterschap. Provincies en gemeenten zorgen voor een integrale afweging en leggen deze vast in provinciale beleidsplannen en streekplannen, respectievelijk structuur- en bestemmingsplannen. De provincie geeft richting aan ruimtelijke ontwikkeling door de gebieden te benadrukken die van nature het eerst onder water komen te staan bij hevige regenval of overstromingen. De provincie wil dat deze gebieden gevrijwaard blijven van kapitaalintensieve functies.

De plannen zijn voorgelegd aan het waterschap Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) voor een advies (zie bijlage 6). Dit advies verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Maar het gaat niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren. Het HHNK onderscheidt vijf aspecten waarop ruimtelijke plannen worden getoetst, namelijk waterkwantiteit, waterkwaliteit, waterkeringen, afvalwaterketen en beheer en onderhoud van nieuw oppervlaktewater.

4.10.1 Locatieomschrijving

De hoogte van het maaiveld ligt gemiddeld op circa 34 cm – NAP. De bodem bestaat uit Wieringermeergronden; klei; kalkrijk. Het plangebied ligt in peilgebied 7702-01 van Afdeling 2 van de Polder Wieringermeer. In dit peilgebied wordt een streefpeil van NAP – 5,4 meter gehanteerd. Rond het plangebied liggen secundaire watergangen. Ten zuiden van het plangebied ligt een primaire waterloop. Via het stelsel van secundaire en primaire waterlopen wordt het water afgevoerd in oostelijke richting naar de Westfriesevaart. Via de Westfriesevaart wordt het water in noordelijk richting via de Wieringerwerfvaart en de Robbevaart afgevoerd naar het gemaal Leemans. Dit gemaal slaat het enigszins brakke polderwater uit in de sluis van de Stevin sluizen.

De gemiddeld hoogste grondwaterstand in het plangebied bedraagt ongeveer > 40 cm beneden maaiveld. De gemiddeld laagste grondwaterstand in het plangebied bedraagt 80 – 120 cm beneden maaiveld. De locatie is niet gelegen in een waterwin- of grondwaterbeschermingsgebied. Verder liggen binnen de planlocatie geen bijzondere functies, waarmee rekening gehouden moet worden.

4.10.2 Waterkwantiteit

Bij een bouwplan moet, ook als er geen wateroverlast bekend is, in het nieuwe plan rekening worden gehouden met de klimaatveranderingen. Voor nieuwe plangebieden kunnen daarom ook afwijkende situaties ontstaan die wel tot wateroverlast kunnen leiden. Voorkomen dat er grond- of oppervlaktewateroverlast ontstaat, is beter dan later alsnog aanpassingen of inspanningen te moeten uitvoeren.

De Kaderrichtlijn Water schrijft voor dat gestreefd moet worden naar een gelijkblijvende of verbeterde waterhuishouding in Nederland. Het Hoogheemraadschap Hollands Noorder-Kwartier (HHNK) heeft hieraan invulling gegeven door bij nieuwbouw te verplichten om de hydrologische situatie ten minste gelijk te houden en zo mogelijk te verbeteren. De realisatie van de nieuwbouw leidt tot een toename van verhardingen en bebouwing. Het oppervlak van de nieuwe bebouwing bedraagt circa 8.515 m². Verder is er extra bestrating noodzakelijk (circa 4.101 m²). De toename van het verhard oppervlak overschrijdt de door het hoogheemraadschap gehanteerde ondergrens van 800 m². Boven deze ondergrens moeten compenserende maatregelen genomen worden in de vorm van het graven van extra oppervlaktewater. Het compensatiepercentage voor deze locatie is bepaald op 8%. Op grond van dit percentage moet het wateroppervlak in het peilgebied worden uitgebreid met $12.616 * 0,08 = 1.009$ m² water. Dit zal worden gerealiseerd door middel van het aanleggen van extra sloten (zie bijlage 1).

4.10.3 Waterkwaliteit/afvalwaterketen

Het afvalwater neemt door de ontwikkelingen enigszins toe. Het betreft hoofdzakelijk spoelwater ten behoeve van het reinigen van de stal. Dit afvalwater wordt gescheiden afgevoerd naar inlooppotten, welke in de nabijheid van de stal gerealiseerd worden. Vervolgens wordt het afvalwater regelmatig afgevoerd van het bedrijf.

Uitgegaan wordt van duurzame oplossingen, waarbij het hemelwater en daarmee het watersysteem niet negatief wordt belast. Hemelwater staat niet in contact met vervuilende stoffen en wordt schoon afgevoerd naar een aan te leggen sloot rondom het bedrijf. Het hemelwater, wat valt op de nieuwe verharding, wordt niet afgevoerd via het riool. Dit wordt middels een afvoervoorziening in de bodem gebracht en komt dus niet in het riool terecht. Dat heeft als voordelen dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet wordt overbelast en dat er minder of geen overstorten van het riool zullen plaatsvinden bij hevige buien. Doordat het schone hemelwater niet in contact komt met bedrijfsprocessen, raakt het niet vervuild en kan het rechtstreeks afgevoerd worden naar de bodem. Het erf wordt bovendien schoon gehouden.

Het aanwezige of ontvangende oppervlaktewater dient niet alleen voldoende ruimte te hebben voor het afstromende hemelwater, maar ook aan de inrichting dient aandacht te worden besteed. Voor een gezond watersysteem is de inrichting en het beheer van het bestaande of nieuw te realiseren oppervlaktewater belangrijk. Het plan maakt geen functies mogelijk die tot extra belasting van de waterkwaliteit kunnen leiden. Daarnaast wordt vermeden dat hemelwater in contact komt met materialen die milieubelastende stoffen uitlogen. Deze materialen kunnen hiermee bodem en water(bodem) belasten. Zware metalen (bv. koper, zink, lood), mineralen, teer, bitumen of uitlogende verduurzamingsmiddelen kunnen hieronder worden verstaan. Voor veel van deze verontreinigende materialen zijn tegenwoordig goede milieuvriendelijke en duurzame alternatieven. De bouwwijze en onderhoudstechniek moeten emissievrij zijn.

4.10.4 Waterkering

Er dient rekening gehouden te worden met een vrijwaringzone langs een waterkering. Deze zone is bij de primaire waterkeringen 100 meter uit de teen van de waterkering en bij de regionale keringen 50 meter uit de teen. Het plan is echter niet gelegen in de nabijheid van primaire of regionale waterkeringen.

4.10.5 Beheer en onderhoud nieuw oppervlaktewater

Watergangen moeten zodanig gedimensioneerd worden dat deze door het hoogheemraadschap varend kunnen worden onderhouden. Indien geen varend onderhoud mogelijk of wenselijk is, moet rekening worden gehouden met één of twee onderhoudsstroken, met een breedte van circa 5 meter, langs de watergangen. Dit aspect is echter niet aan de orde, aangezien de nieuwe sloten niet onderhouden hoeven te worden door het hoogheemraadschap. De initiatiefnemer zorgt voor het beheer en onderhoud, zoveel mogelijk vanaf het eigen perceel. De sloten kunnen daarnaast vanaf de naastgelegen percelen beheerd worden. De grondeigenaar zal hiervoor akkoord geven.

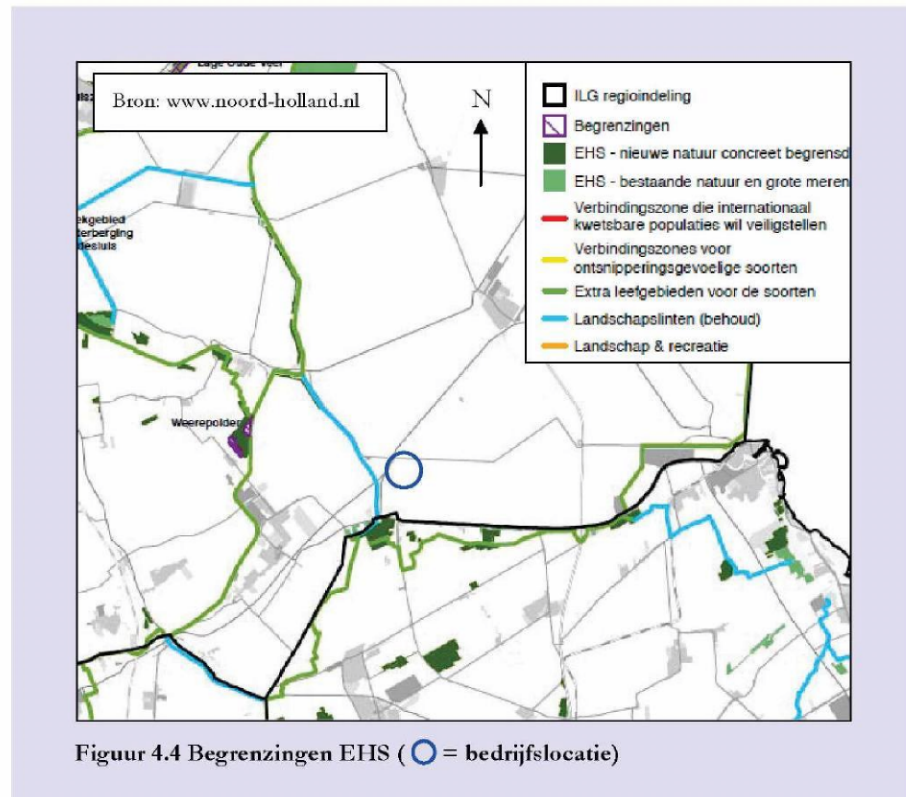
4.11 Ecologie

4.11.1 Gebiedsbescherming

Behoud en op termijn verbetering van de biodiversiteit is een belangrijke doelstelling van het landelijke en provinciale natuurbeleid. Door waardevolle natuurgebieden te beschermen, kunnen zeldzame dier- en plantensoorten beter overleven. In Nederland wordt vanaf 1990 gewerkt aan de Ecologische Hoofdstructuur (EHS): een samenhangend netwerk van ecologisch waardevolle gebieden. Het streven is de EHS in 2018 te voltooien. De EHS bestaat uit de volgende begrensde gebieden:

- bestaande natuurgebieden: gebieden die qua omvang, samenhang en kwaliteit daadwerkelijk bijdragen aan het functioneren van de EHS;
- nieuwe natuurgebieden: landbouwgebieden die worden omgezet in natuurgebied;
- beheergebieden: landbouwgebieden waarbinnen grondeigenaren subsidies kunnen ontvangen voor natuurvriendelijk beheer;
- ecologische en robuuste verbindingszones.

In de omgeving van het bedrijf zijn diverse natuurgebieden en ecologische verbindingszones gelegen (zie figuur 4.4 op de volgende pagina). De beoogde locatie aan de Oudelandeweg is echter niet gelegen binnen de Ecologische Hoofdstructuur. Gezien de afstand wordt het functioneren van de EHS niet belemmerd.

Nederland kreeg in 1967 voor het eerst een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het mogelijk om natuurgebieden en soorten te beschermen. Op den duur voldeed de wet niet meer aan de eisen die internationale verdragen en Europese verordeningen stellen aan natuurbescherming. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet gemaakt die alleen gericht is op gebiedsbescherming. De bescherming van soorten is geregeld in de Flora- en faunawet (zie paragraaf 4.11.2).

De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. De volgende gebieden worden aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet: Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden), beschermde natuurmonumenten en wetlands.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied (zie gele gebieden in figuur 4.5), een habitat- en vogelrichtlijngebied, betreft het 'IJsselmeer'. Dit gebied is aangewezen op 23 december 2009. Het ligt op circa 10 km ten oosten van het bedrijf. Een heel klein gedeelte van dit gebied is aangewezen als beschermd natuurmonument (zie donker oranje gebieden in figuur 4.4 op de volgende pagina), genaamd "De Ven". Het gehele gebied is bovendien aangeduid als een wetland. Dit zijn waterrijke gebieden, bijvoorbeeld moerassen of veengebieden. Deze natuurgebieden hebben belangrijke functies, onder andere voor trekvogels, vissen en andere waterdieren. Wetlands en de planten- en diersoorten die erin leven, worden beschermd door het Ramsar Verdrag uit 1971. Sinds de wijziging van de Natuurbeschermingswet valt de bescherming van wetlands onder deze wet.

Nederland kent twintig Nationale Landschappen. Deze gebieden hebben een unieke combinatie van cultuurhistorische en natuurlijke elementen. Daarmee vertellen ze het verhaal van het Nederlandse landschap. De Nationale Landschappen worden gekenmerkt door een bijzondere samenhang tussen landschapselementen als natuur, reliëf, grondgebruik en bebouwing. Door het aanwijzen van Nationale Landschappen wil de overheid het typische Nederlandse landschap behouden. Nationale Landschappen worden beschermd op grond van hun archeologisch of cultuurhistorisch waardevolle eigenschappen. Het bedrijf is niet gelegen in een Nationaal Landschap (zie licht oranje gebieden in figuur 4.5). Het dichtstbijzijnde Nationale Landschap is "Laag Holland" op circa 15 km ten zuidwesten van de bedrijfslocatie en zal daarom geen invloed hebben op het voornemen.

Nationale Parken (natuurparken), de rode gebieden in figuur 4.5, zijn de meest waardevolle natuurgebieden van Nederland. In Nederland is een nationaal park een natuurgebied van ten minste duizend hectare, met een karakteristiek landschap en bijzondere planten en dieren. Het beheer van een nationaal park is gericht op natuurbehoud en -ontwikkeling, natuurgerichte recreatie, educatie en voorlichting, en op onderzoek. Naast natuurparken vormen ook kustgebieden en bosgebieden een belangrijk onderdeel van de Nederlandse natuur. De genoemde gebieden worden alleen beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving. Het dichtstbijzijnde nationale park zijn de "Duinen van Texel" op bijna 30 km van de bedrijfslocatie. Dit zal eveneens vanwege de grote afstand geen invloed hebben op het voornemen.

De provincie Noord-Holland heeft, als bevoegd gezag voor de Natuurbeschermingswet, de initiatiefnemer gevraagd om een nadere onderbouwing van het effect van het voornemen op de omliggende Natura 2000-gebieden. Deze effecten worden beschreven in de separaat bijgevoegde ecologische toets. Gezien de relatief grote afstand tussen het plangebied en Natura 2000-gebieden (minimaal 10 km) is het enige mogelijke effect dat kan optreden verzuring of vermeting als gevolg van depositie van het door het pluimveebedrijf geëmitteerde stikstof. Hier is de effectbeschrijving dan ook op toegespitst. In deze verslechteringstoets is aangetoond dat het voornemen geen significant effect heeft op natuur en vergunbaar is in het kader van de Natuurbeschermingswet. Ook voldoet de bestemmingsplanwijziging die hiervoor nodig is aan de voorwaarden die de Natuurbeschermingswet hieraan stelt.

Overigens zal naar verwachting in 2012 het beleid ten aanzien van de bescherming van gebieden, die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangepast. Bij brief van december 2010 heeft de staatssecretaris van Economische zaken, Landbouw en Innovatie aan de Tweede Kamer laten weten de wetgeving te zullen aanpassen. In het plan voor natuurbescherming zal moeten worden beoordeeld welke flora en fauna aanwezig is en welke mate van bescherming noodzakelijk is. Tevens zullen beheersplannen voor de gebieden worden opgesteld. De te beschermen natuurwaarden zijn voor het grootste deel gelegen op niet voor verzuring gevoelige bodem, waardoor er geen schade zal ontstaan aan de flora en fauna in de omgeving van het bedrijf. De toekomstige wetgeving voor natuurbescherming zal naar verwachting geen wijziging betekenen voor onderhavig plan.

4.11.2 Soortbescherming

Soortbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en Faunawet. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden en beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan de Flora- en Faunawet noodzakelijk. In deze wet wordt onderscheid gemaakt in drie tabellen beschermde soorten: tabel 1-soorten (niet bedreigd), tabel 2-soorten (beschermde) en tabel 3-soorten (strikt beschermde). Voor tabel 1-soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkelingen en bestendig beheer, onderhoud of gebruik.

De nieuwbouw wordt gerealiseerd op wat nu in gebruik is als bouwland. In het gebied komen veel konijnen en hazen voor. Op grond van de landschapsstructuur mag verder worden aangenomen dat kleine zoogdieren, zoals kleine marters, muizen en spitsmuizen vrij algemeen voorkomen. Het gaat hier echter niet om beschermde soorten. Ook van vleermuizen komen alleen de algemene soorten voor. Het is mogelijk dat er beschermde soorten, gezien de habitateisen, zullen worden verstoord of vernietigd door de geplande activiteiten. Zo kan er sprake zijn van het doden of verontrusten van diverse zoogdieren en broedvogels. Bovendien is het waarschijnlijk dat als gevolg van de activiteiten nesten, holen en verblijfplaatsen vernietigd of verstoord worden. In bijlage 7 is een door ARCADIS opgesteld werkprotocol opgenomen waarmee de negatieve gevolgen voor een aantal beschermde soorten kunnen worden voorkomen of beperkt. Voor de soorten waarvoor niet alle schade is te vermijden, gelden vrijstellingen. Dat betekent dat het verkrijgen van een ontheffing niet nodig is. Wel blijft de zorgplicht gelden voor de vrijgestelde en niet-beschermde soorten. Ook is er in het kader van de Natuurbeschermingswet door ARCADIS een ecologische toets uitgevoerd om de mogelijke effecten door ammoniakdepositie, lichtverspreiding, geluidoverdracht, trilling bebouwing of andere effecten te onderzoeken. Deze ecologische toets is separaat bijgevoegd.

4.12 Externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens, dier en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan opslag, vervoer en gebruik van gevaarlijke stoffen. Op de bedrijfslocatie wordt dieselolie opgeslagen ten behoeve van de aggregaten. De opslagvoorzieningen voldoen aan de eisen zoals gesteld in de PGS 30. Opslagvoorzieningen voor propaan moeten vanaf 1 januari 2008 voldoen aan de eisen in het Activiteitenbesluit. Vooralsnog zal er geen opslag van propaan op het bedrijf plaatsvinden. Ter bestrijding van een beginnende brand worden de gebouwen voorzien van brandblusmiddelen. Verder zullen op het bedrijf geen gevaarlijke stoffen worden opgeslagen.

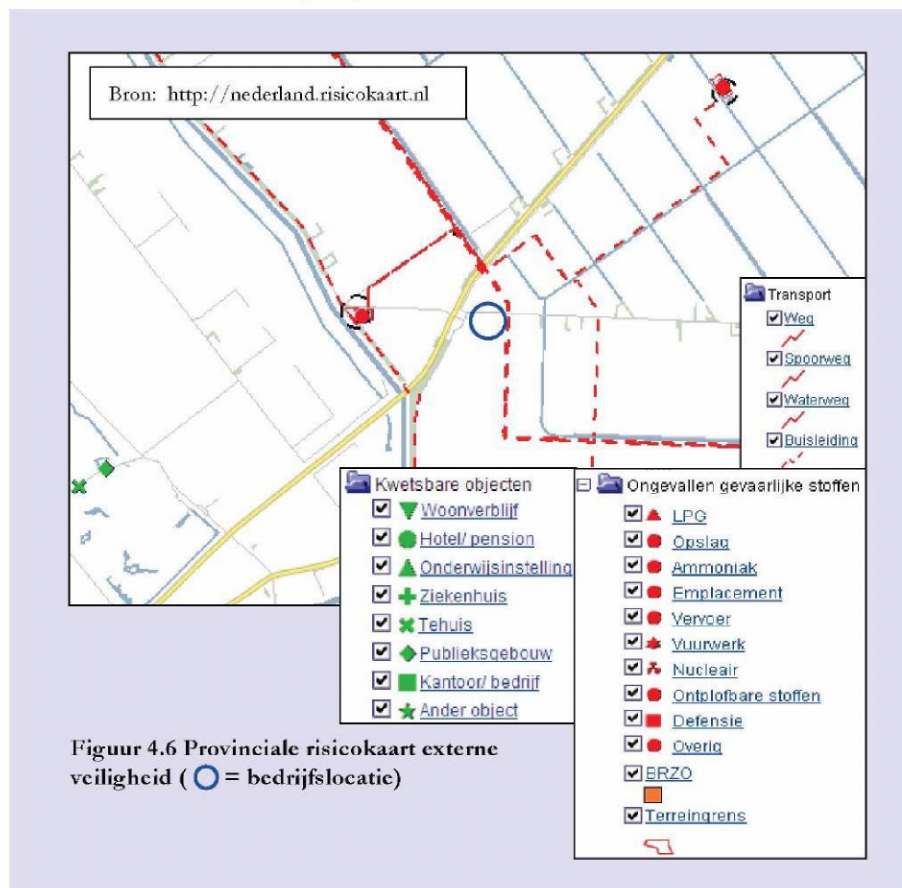
Door Veiligheidsregio Noord-Holland Noord (VR NHN) is de locatie van het plangebied getoetst op het aspect externe veiligheid. Hierbij is gebruik gemaakt van de gegevens in de provinciale professionele risicokaart en bij VR NHN bekende gegevens over risicovolle objecten. Provincies maken en beheren risicokaarten. Dit is wettelijk verankerd in de nieuwe Wet Veiligheidsregio's. In een ministeriële regeling zijn nadere, algemeen verbindende voorschriften voor de risicokaarten opgenomen. In deze ministeriële regeling wordt beschreven welke kwetsbare objecten en risicovolle situaties op de risicokaart moeten worden getoond. Ook zijn regels opgenomen voor de productie, het beheer en de vormgeving van de risicokaart, zodat de risicokaarten van alle provincies een uniform uiterlijk hebben en hetzelfde werken.

Een ruimtelijk besluit moet worden getoetst aan de wet- en regelgeving ten aanzien van externe veiligheid. Voor risicovolle bedrijven zijn de normen voor het plaatsgebonden risico en de verantwoordingsplicht voor het groepsrisico vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende regeling (Revi). Voor transportroutes van gevaarlijke stoffen over de weg, het water en het spoor gelden op dit moment de normen zoals vastgelegd in de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen 2010 (deze wordt te zijner tijd vervangen door het Besluit transportroutes externe veiligheid). Voor hoge druk aardgastransportleidingen zijn de normen voor het plaatsgebonden risico en de verantwoordingsplicht voor het groepsrisico vastgelegd in het Besluit houdende milieukwaliteitseisen externe veiligheid voor het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen (Bevb).

4.12.1 Risicovolle inrichtingen

Binnen of nabij het plangebied zijn geen risicovolle bedrijven aanwezig (zie figuur 4.6 op de volgende pagina). Op een afstand van circa 800 meter ten westen van de bedrijfslocatie ligt het dichtstbijzijnde risico, vallend in de categorie 'Overig'. Dit betreft een onbemande aardgaswinlocatie van Vermilion Oil en Gas. De risicolocaties hebben een risicocontour. Een risicocontour (ofwel plaatsgebonden risico) geeft aan hoe groot in de omgeving de overlijdenskans is door een ongeval met een risicobron: binnen de contour is het risico groter, buiten de contour is het risico kleiner. Het plaatsgebonden risico (PR) is de berekende kans per jaar, dat een persoon overlijdt als rechte reeks gevolg van een ongeval bij een risicobron, aangenomen dat hij op die plaats permanent en onbeschermd verblijft. Het plaatsgebonden risico wordt gebruikt bij de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden en wat in de directe omgeving ervan gebouwd mag worden.

De geldende regels zijn vastgelegd in het Besluit milieukwaliteitseisen Externe veiligheid inrichtingen en in de nota Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen. Bij een plaatsgebonden risico van 10^{-6} is de kans dat er daadwerkelijk een zwaar ongeval plaatsvindt 1 op de miljoen. Een PR van 10^{-6} wordt in de regels voor ruimtelijke ordening en externe veiligheid echter als een relatief hoog risico beschouwd. Bij een PR van 10^{-6} is de kans dat een persoon op die afstand van het ongeval daadwerkelijk overlijdt nog redelijk groot. Wegens dit soort relatief grote overlijdenskansen mogen er binnen de contour van 10^{-6} in principe geen kwetsbare objecten staan. De locatie van pluimveebedrijf Meerkip is echter op voldoende afstand van de bovengenoemde risicolocatie gelegen. Met het voorgenomen initiatief zal er geen kwetsbaar object binnen de risicocontour worden gerealiseerd. Het invloedsgebied van de inrichting reikt bovendien niet tot het plangebied.

4.12.2 Vervoer gevaarlijke stoffen over de weg

Nabij het plangebied is de provinciale weg N242 gelegen. Over deze weg vindt het vervoer van gevaarlijke stoffen plaats. De N242 is niet opgenomen in het Basisnet Weg. Voor de N242 geldt geen plasbrandaandachtsgebied en er is geen veiligheidszone voor het plaatsgebonden risico vastgesteld. Van dit deel van de N242 zijn geen digitale telgegevens beschikbaar. Maatgevend voor de risico's is het transport van GF3-stoffen (LPG en propaan) in tankwagens. Voor een vergelijkbaar deel van de N242 is een gebruikruimte opgenomen van 500 GF3-transporten per jaar. Een plaatsgebonden risicocontour ($PR = 10^{-6}$) is bij dit wegtracé niet aanwezig met deze transportaantallen.

Op grond van de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen 2010 kan ten behoeve van de groepsrisicoberekeningen worden uitgegaan van de GF3-gebruiksruimte (in dit geval 500 GF3-transporten per jaar). Langs het tracé van de N242 is ter hoogte van het plangebied geen grootschalige bebouwing gelegen (alleen verspreid liggende bebouwing). Deze bebouwing geeft geen significante bijdrage aan het groepsrisico (ook niet als met 500 GF3-transporten per jaar wordt gerekend). Geconcludeerd kan worden dat op grond van de circulaire een verantwoording van het groepsrisico achterwege kan blijven.

4.12.3 Buisleidingen

Zeer dicht bij het plangebied liggen drie hoge druk aardgastransportleidingen aanwezig. Het betreft de volgende leidingen:

- Gasunie: buisleiding A-591, druk 66 bar, diameter 12 inch;
- Gasunie: buisleiding A-593, druk 66 bar, diameter 36 inch;
- Gasunie: buisleiding A-616, druk 66 bar, diameter 48 inch.

De nieuw te bouwen bedrijfswoning wordt op circa 200 meter van de meest westelijk gelegen buisleiding gerealiseerd. De betreffende buisleidingen hebben allen geen plaatsgebonden risicocontour ($PR = 10^{-6}$). De norm voor het plaatsgebonden risico vormt geen belemmering voor het plangebied.

- Buisleiding A-591 heeft een invloedsgebied (1% letaliteit) van 485 meter rondom de buisleiding. De 100% letaliteitcontour is gelegen op 190 meter afstand.
- Buisleiding A-593 heeft een invloedsgebied (1% letaliteit) van 430 meter rondom de buisleiding. De 100% letaliteitcontour is gelegen op 180 meter afstand.
- Buisleiding A-616 heeft een invloedsgebied (1% letaliteit) van 535 meter rondom de buisleiding. De 100% letaliteitcontour is gelegen op 210 meter afstand.

Binnen de 1% letaliteitcontour en net buiten de 100% letaliteitcontour wordt een nieuwe woning gebouwd. Op basis van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) is sprake van een beperkt kwetsbaar object (nieuw te bouwen verspreid liggende woning). Dit is toegestaan op basis van het Bevb.

In alle gevallen is het plangebied gelegen op de rand van de 100% en binnen de 1% letaliteitcontour. Op grond van artikel 12 van het Bevb moet het groepsrisico worden verantwoord. Door G&O Consult is een kwantitatieve risicoanalyse uitgevoerd naar de hoge druk aardgastransportleidingen (zie bijlage 8). De conclusies zijn als volgt:

- De voorgenomen ontwikkeling is buiten de plaatsgebonden risicocontour van $1 * 10^{-6}$ gelegen.
- De voorgenomen ontwikkeling heeft geen invloed op het groepsrisico. De maatschappij zal niet dusdanig ontwricht raken door een calamiteit met een buisleiding op deze locatie. Daar komt bij dat het groepsrisico in ruime mate onder de oriëntatiewaarde is gelegen. Het aspect externe veiligheid hoeft de beoogde ontwikkeling niet in de weg te staan.

Het toetsingskader voor de bereikbaarheid voor hulpdiensten en de beschikbaarheid van bluswatervoorzieningen is de NVBR – Handleiding Bluswatervoorzieningen en bereikbaarheid van september 2003. Met betrekking tot de bluswatervoorziening dient er binnen een afstand van 40 meter van de toegang van een gebouw met een bedrijfsfunctie een primaire bluswatervoorziening aanwezig te zijn met een capaciteit van tenminste 60 m³/uur. Bluswater kan worden betrokken uit de bluswatervoorziening op het erf. Deze dient nog aangelegd te worden. De aard wordt in overleg met de brandweer bepaald. De plaats van de bluswatervoorziening is op de bouwtekening, behorende bij de aanvraag omgevingsvergunning, aangegeven. Tevens kan gebruik worden gemaakt van het oppervlaktewater dat langs de oostzijde van het perceel nabij woning Oudelandeweg 51 stroomt. Bij de aanvraag omgevingsvergunning zijn deze aspecten nader uitgewerkt.

In de NVBR – Handleiding Bluswatervoorzieningen en bereikbaarheid wordt aangegeven dat een adres binnen een verblijfsgebied in principe via een tweede onafhankelijke route bereikbaar moet zijn. De locatie voldoet aan deze eis voor de bereikbaarheid via de openbare weg, aangezien er sprake is van drie in-/uitritten naar en van het bedrijf.

Het buisleidingtracé is opgenomen in de Structuurvisie Buisleidingen zoals die op 12 oktober 2012 door de minister van I&M is vastgesteld. Er is ruimte gereserveerd voor de realisatie van twee extra hoge druk buisleidingen. Het ministerie verzoekt gemeenten om deze buisleidingenstrook met een breedte van 70 meter als ruimtelijke reservering op te nemen in het bestemmingsplan. De gemeente heeft op dit moment geen besluit genomen om aan dit verzoek tot reservering tegemoet te komen. Het initiatief is overigens op voldoende afstand gepland. De meest oostelijk gelegen stal ligt namelijk op circa 120 meter vanaf de huidige leidingstrook.

4.13 Volksgezondheid

4.13.1 Antibioticagebruik in de veehouderij

Het gebruik van antibiotica in de veehouderij speelt een belangrijke rol bij de vorming van resistentie bij bacteriën. Volgens de Gezondheidsraad (2011) zijn de bacteriën die Extended Spectrum Bèta-Lactamase (kortweg ESBL) produceren het grootste probleem. Deze ESBL's zijn enzymen die bepaalde belangrijke antibiotica afbreken, waardoor de bacteriën ongevoelig worden voor deze antibiotica. De ESBL-producerende bacteriën zijn niet zo gevaarlijk voor gezonde mensen. Voor kwetsbare mensen (kinderen tot 5 jaar, zwangere vrouwen en zieke mensen met lage weerstand en ouderen) kunnen deze bacteriën wel een gevaar opleveren. Bacteriën die ESBL's produceren komen zowel bij de mensen als de dieren voor. Humane ESBL's komen niet bij pluimveesoorten voor. Pluimvee-ESBL's kunnen wel bij mensen voorkomen.

Bij vleeskuikens komen bacteriën met ESBL's voor. Het Centraal Veterinair Instituut voert samen met de sector uitgebreid onderzoek uit naar ESBL's. Het onderzoek vindt plaats op zowel vleeskuikenouderdierbedrijven, broederijen als vleeskuikenbedrijven om er achter te kunnen komen waar ESBL-producerende bacteriën de productieketen binnenkomen. Ook wordt bekeken welke maatregelen nodig zijn om resistentie op vleeskuikenbedrijven tegen te gaan. Het onderzoek hiervoor is in volle gang (Productschap voor pluimvee en eieren, 2011).

Naast de ESBL-producerende bacteriën zijn er, volgens de Gezondheidsraad (2011), nog twee groepen resistente bacteriën die een probleem kunnen vormen voor de volksgezondheid en waarbij zorg bestaat over een mogelijk oorzakelijk verband met het antibioticagebruik in de veehouderij. Dat zijn de vancomycineresistente enterococci (VRE) en methicillineresistente Staphylococcus (MRSA). De problemen met VRE en MRSA spelen vooral bij ziekenhuizen en de nazorg in verpleeg- en verzorgingshuizen. Het verband tussen antibioticagebruik in de veehouderij en het optreden van VRE in ziekenhuizen is niet zo duidelijk. De veegerelateerde MRSA in ziekenhuizen is nog goed te controleren, aldus de Gezondheidsraad.

De initiatiefnemer zet in op weerbare kuikens door te kiezen voor het Patiosysteem. Het constante klimaat in dit stalsysteem wordt gerealiseerd door middel van luchtconditionering (stabilisatieruimte, padcooling en warmtewisselaars) en doordat in het Patiosysteem het klimaat op leefniveau wordt beïnvloed. Daarnaast wordt een goede weerstand bevorderd doordat de dieren niet als eendagskuikens hoeven te worden getransporteerd. Hierdoor worden stress onder de dieren en de insleep van ziekten voorkomen. De dieren hebben dan een ongestoorde start. De weerstand van de dieren is door het Patiosysteem goed en de diergezondheid is hoog.

Ook speelt hygiëne een belangrijke rol. Het bedrijf zal werken volgens strikte hygiëneprotocolen. Onder andere reinigingsprotocolen en goede looplijnen zullen onderdeel van deze hygiëneprotocolen zijn. Het voornemen om het gebruik van antibiotica tot een minimum te beperken, ligt op één lijn met het advies van de Gezondheidsraad om te stoppen met groepsgewijze medicinale behandelingen van dieren in de veehouderij en ligt op één lijn met de Nota Dierenwelzijn en Diergezondheid van het ministerie van EL&I (2012) waarin wordt gestreefd naar een snelle en noodzakelijke beperking van het gebruik van antibiotica in de veehouderij.

Huisvestingsystemen in de veehouderij, zoals het Patiosysteem, moeten voldoen aan de hoogste eisen die gesteld worden aan een duurzame veehouderij. Uitgangspunt daarbij is een houderijsysteem én een flankerend beleid waarbij antibiotica maximaal in beeld wordt gebracht en tevens het gebruik ervan tot een minimum wordt beperkt. Het Patiosysteem voldoet hieraan.

4.13.2 Zoönosen: vogelgriep H5N1

Een zoönose is een infectieziekte die kan worden overgedragen van dieren op mensen. Voorbeelden van bekende zoönosen zijn Bovine Spongiforme Encefalopathie (BSE) bij runderen en Q-koorts bij melkgeiten. Vogelgriep of Aviaire Influenza (AI) is een besmettelijke virusziekte die overdraagbaar is op pluimvee en een aantal andere vogelsoorten. In zeer zeldzame gevallen kunnen mensen ook besmet raken met het vogelgriepvirus. Dit is het geval bij zeer nauw contact met besmette vogels of pluimvee. Deze mogelijkheid bestaat bij de vogelgriepvirusvariant H5N1. Deze vogelgriepvariant komt vanaf 1996 in Azië voor. Deze variant is sindsdien ook overgesprongen naar andere dieren en ook de mens. Het betrof veelal mensen die in direct contact met pluimvee waren geweest. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) is het H5N1-virus niet van mens op mens overdraagbaar. Vanaf 2006 komt het H5N1-virus ook in enkele landen in Europa voor. In december 2007 is de hoog pathogene variant van het virus voor het laatst in Europa geconstateerd. Dit was in de Duitse deelstaat Brandenburg bij een particulier. Het betrof toen twee kippen van de in totaal negen kippen.

Ook van andere vogelgriepvirusvarianten is bekend dat mensen er besmet van kunnen raken. Dit geldt bijvoorbeeld voor de vogelgriepvirusvariant H7N7. In 2003 heerste deze variant in Nederland. Ook hier was sprake van mensen die besmet raakten middels zeer nauw contact met besmet pluimvee. Verspreiding van AI kan plaats vinden via direct contact tussen vogels of door blootstelling aan besmet materiaal zoals voer, mest en transportkratten. Ook kan het virus zich door de lucht verspreiden door stof uit een besmette stal. Vooral verspreiding via trekvogels vormt een risico. Om verspreiding van de ziekte te voorkomen kan, naast invoerbeperkingen van pluimvee(producten) afkomstig uit landen waar de ziekte heerst, door de overheid ook een afscherm- of ophokplicht voor pluimvee worden ingesteld. Pluimveehouders dienen dan te voorkomen dat de dieren in contact kunnen komen met vogels of met mest van vogels in het wild. Deze afscherm- of ophokplicht betreft dan pluimveebedrijven waar kippen met een buitenloop hebben, aangezien het risico van besmetting op deze bedrijven 11 keer hoger is dan wanneer de dieren binnen blijven.

Zoönosen kunnen mogelijk veroorzaakt worden door micro-organismen die met fijn stof uit een diervverblijf worden verspreidt. Hoewel er nog meer onderzoek gedaan kan worden is het noodzakelijk om bij de afweging van de risico's rekening te houden met de aard van fijnstof. Bij industrieel en verkeer fijnstof is het verspreidingsgebied veel groter en ook de gezondheidsrisico's heel anders. Fijn stof uit de dierhouderij daarentegen slaat volgens professor Dick Heederik van de Universiteit Utrecht vooral neer op een afstand van 50 tot 100 meter. Aangezien in de directe omgeving van het bedrijf weinig mensen wonen (het bedrijf bevindt zich in het buitengebied en de eerste woning van derden bevindt zich op een afstand van ca 300 meter vanaf de grens van de inrichting), is het risico dat mensen besmet raken met zoönosen of het H5N1-virus zeer gering. De kuikens in het Patiosysteem staan niet in contact met de buitenlucht en daarmee niet met trekvogels. De kans dat de dieren besmet raken met het H5N1-virus is daarom zeer gering. Ook aan de medewerkers zal voldoende bescherming geboden worden. Bij bepaalde werkzaamheden is dragen van mondkapjes verplicht.

4.13.3 Overige gezondheidseffecten

Mensen die in buurt van veehouderijen wonen, ademen buitenlucht in met een verhoogde concentratie fijn stof. Uit het rapport, naar aanleiding van het onderzoek naar de mogelijke effecten van de intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden (IRAS, 2011), blijkt dat in de nabijheid van pluimvee- en geitenbedrijven significant meer gevallen van longontsteking zijn vastgesteld dan elders in het land. Opmerkelijk vonden de onderzoekers het feit dat astma, COPD, hooikoorts en infecties van de bovenste luchtwegen juist minder vaak voorkomen dan elders. Megastallen blijken qua mogelijk effect op de gezondheid niet of nauwelijks te verschillen van gangbare intensieve veehouderijen. Momenteel bestaat er nog geen kader om de gezondheidsrisico's van blootstelling aan verschillende micro-organismen afkomstig uit de veehouderij te beoordelen. Minister Schippers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft de Gezondheidsraad gevraagd na te gaan of het beleid voor fijn stof uit veehouderijen voldoende is om de risico's van micro-organismen en endotoxinen voor de gezondheid van omwonenden afdoende te beheersen. Uit het luchtkwaliteitsonderzoek blijkt dat het bedrijf van de initiatiefnemer aan de Oudelandeweg naast nummer 51 ruimschoots aan de normen voor fijn stof voldoet. Ook ter plaatse van de meest nabij gelegen mogelijke (woon-) objecten zoals die aan de Alkmaarseweg 28 en de woning in het plan aan de Alkmaarseweg ongenummerd wordt voldaan aan de te stellen normen voor luchtkwaliteit (zie paragraaf 4.8).

Recent heeft GGD Nederland er voor gepleit dat bij nieuwbouw van woningen een afstandsnorm van 250 meter tot een intensieve veehouderij wordt gehanteerd. De dichtstbijzijnde bestaande woning in de omgeving van het onderhavige initiatief bevindt zich op 300 meter vanaf de grens van de inrichting en betreft de woning aan de Oudelandeweg 51. De afstand tussen deze woning en de bedrijfsgebouwen is dus groter dan de 250 meter waarvoor GGD Nederland pleit. Overigens zal dit gebouw volgens een gesloten overeenkomst in de toekomst als niet-woning worden bestemd. Daarnaast is het bekend dat in de directe nabijheid van het initiatief, aan de Alkmaarseweg ongenummerd, een ander bedrijf met een bedrijfswoning op minder dan 250 wordt gepland. Bij dit naburig initiatief gaat het ook om het houden van vleeskuikens en er wordt vanuit gegaan dat het voorlopig advies van de GGD niet van toepassing is op dergelijke bedrijfswoningen, aangezien ze dichtbij het eigen bedrijf zijn gelegen.

Overige effecten zijn geur en geluid. Het waarnemen en waarderen van geur verschilt per persoon. Naast het feit dat mensen het kunnen ervaren als hinderlijk, kan het waarnemen van een onaangename geur samenhangen met klachten zoals depressie, verminderde kwaliteit van leven en moeheid (Op den Kamp, 2006). De hinder gaat dan vergezeld van stressgerelateerde lichamelijke gezondheidseffecten. Er is geen eenduidige relatie bekend tussen de hoogte van de geurbelasting en de mate van klachten die ontstaan. Ook kan een onaangename geur veroorzaken dat mensen niet graag thuis zijn of naar buiten willen gaan (Op den Kamp, 2006). Voor de mate van geurhinder geeft de Wet geurhinder en veehouderij geen waarden of bandbreedten. Er wordt voor wat betreft onderhavig initiatief voldaan aan de geurnormen die gelden vanuit de Wet geurhinder en veehouderij.

De blootstelling aan geluid kan een aantal nadelige gezondheidseffecten veroorzaken. Naast het feit dat het als hinderlijk kan worden ervaren, kan ook verstoring van de slaap optreden. Daarnaast kan blootstelling aan geluid via lichamelijke stressreacties leiden tot een verhoogde kans op hoge bloeddruk en hart- en vaatziekten en de klachten doen verergeren bij mensen die al lijden aan een hart- en vaataandoening. Blootstelling aan geluid kan ook leiden tot een verminderd prestatievermogen bij kinderen (RIVM, 2011). Om de geluidsbelasting op de omgeving in kaart te brengen, is een akoestisch onderzoek uitgevoerd (zie paragraaf 4.6).

5 Uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De betreffende grond voor de nieuwbouw is in eigendom van de aanvrager. Omdat het een particuliere ontwikkeling betreft, zijn hier voor de gemeente geen financiële consequenties aan verbonden. De ontwikkelingskosten worden geheel door de initiatiefnemer gedragen. De kosten welke door de gemeente gemaakt worden voor het voeren van de vrijstellings- en vergunningenprocedure zijn verrekend in de leges. Mogelijke planschadeposten zijn voor rekening van de initiatiefnemer. De gemeente Hollands Kroon en de initiatiefnemer zullen voor dit plan een anterieure overeenkomst sluiten met betrekking tot de financiële afhandeling van het plan. In een dergelijke overeenkomst worden afspraken gemaakt aangaande de verhaalbare kosten. De economische uitvoerbaarheid van het voorgenomen plan is derhalve verzekerd. Een exploitatieplan is dan ook niet noodzakelijk.

Het financiële bedrijfsplan is doorgerekend. Inmiddels zijn er afspraken gemaakt met de bank, (voer)leverancier en de afnemer van de kuikens. Stallen voor pluimvee die worden gebouwd conform de eisen voor de Maatlat Duurzame Veehouderij (MDV), kunnen in aanmerking komen voor de Milieu-investeringsaftrek (MIA) en de Willekeurige afschrijving milieu-investeringen (VAMIL). Bovendien is subsidie aangevraagd voor investeringen in integraal duurzame stallen en houderijsystemen. In paragraaf 2.2 is hier reeds aandacht aan besteed. Het is de verwachting dat deze subsidie wordt verleend, aangezien een bedrijf in de nabije omgeving deze subsidie reeds ontvangen heeft. Op dit bedrijf wordt een vergelijkbaar systeem toegepast.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Indien de gemeente het gewijzigde bouwperceel wil toekennen, dan zal het ontwerpbesluit gedurende zes weken ter inzage worden gelegd. Een ieder heeft dan de mogelijkheid tot het indienen van een zienswijze. De reacties zullen worden samengevat en beantwoord. Tegen het uiteindelijke besluit kunnen belanghebbenden beroep instellen. Er is geen inspraakmogelijkheid.